

Náš tednik

Kronika

kulturno - politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

Poštni urad: 9020 Celovec — Verlagspostamt: 9020 Klagenfurt

Izhaja v Celovcu — Erscheinungsort Klagenfurt

LETO XVI. / STEVILKA 18

CELOVEC, DNE 5. MAJA 1966

CENA 2.— ŠILINGA

Naši materi za god

O, naše matere, kdo vas bo vreden pre-mišljevali, kdo bo razumel vso veličino, kdo doumel vaše skrivnosti? Kakor večne luči ste, ki gorite noč in dan po naših domovih, kakor skrivnostni oltarji, na katerih smo bili vsi posvečeni in darovani Bogu, kakor čudeži ste, ki ga vidimo in ga razumeti ne moremo. Ve ste velike duhovnice, ki molite pred nami, ki molite za nas in ki znate moliti bolj ko vsakdo drug. Kdo bo doumel vašo odliko, kdo dovolj cenil visoko čast, kdo bo vreden okušati vašo bolečino?

Resnica je, ne bomo vas nikdar dovolj cenili, nikdar plačali velikega dolga. Na tem svetu gotovo ne. Mati, to besedo in vso njeno vsebino bomo mogli šele tedaj pravi poznati in se vglobiti vanjo, ko bomo prišli v nebesa, ko bodo našim očem odprta pota v najgloblje skrivnosti. Da, vaše materinstvo spada med božje skrivnosti, med čuda božje veličine in božje vseomogočnosti.

Toda vašega veselja in vaših bolečin ne moremo doumeti v tem življenju. Zrtvujete se, darujete se, bedite, trpite noč in dan, vaša molitev ne preneha in vedno gori kot neugasljiv ogenj, vašim mislim ne prinese pokoja mirna noč in ne sončen dan. Ena sama nepretrgana bolečina ste, a čudo, v najhujšem trpljenju ste najbolj srečne, vaše veselje in vaša radost je samo resnično trpljenje. Kako naj doumemo to vašo skrivnost, o naše zlate matere?

Slovenska mati! Narodu rodiš sinove, narodu oživljaš junake! V sužnosti si jih rodila, pošiljala si jih v krvave vojske, pošiljala si jih v trdo delo tujcu. In si vsakemu posebej pela pesem o svobodi, tiho, boječo, šepetajočo pesem. Toliko časa si pela ob zibelki, dokler se ni nekoč tvoj sin vrnil in ti pokazal plemeniti venec zmage in svobode. O, bridka je bila ta pot in potoki solza so splahnili v našo mehko prst in zalivali drevo svobode.

Sinovi tvoji, slovenska mati, so prečesto omahovali, prečesto so se zgrudili tujcu pred noge, prečesto so te zatajili v grdi ne-hvalečnosti. Še tvoje besede so se sramovali, tvoj jezik so teptali. A ta si ljubila in trpela naprej. Vseh tisoč let, ko je slovenski narod tujcu roboval in zgubljal zemljo kos za kosom, ko je poplitveno meščanstvo klečeplozilo in sramotilo svoj materin jezik, si edino ti, slovenska kmetijska mati, prelivala svoj jezik iz sebe v otroka, iz stoletja v stoletje si ga čuvala kot najdražjo svetinjo in ga ohranila do današnjih dni. Brez vas, naše kmečke matere, ne bi ostal od slovenskega naroda kamen na kamnu! Še danes, draga mati, prerajaš naš rod, še danes mu prilivaš novih moči svoje ljubezni, narodnega ponosa in čiste besede!

Ljubiti nas znaš, mati, kot ne zna nihče na svetu. Vse nas ljubiš, vredne in nevredne sinove svoje, te, ki nas imaš vsak dan pri sebi, one, ki so v daljni tujini, v Ameriki, Franciji, Holandiji, Nemčiji itd., vse nas ljubiš, za vse moliš in jokaš in poješ. Daj nam, mati, le trohico svoje ljubezni, pa te ne bomo nikdar pozabili, s teboj bomo peli in jokali, s teboj živeli in bomo pravi tvoji sinovi.

Za tvoj god, slovenska mati, ki živiš v ljubečih odpovedih za svoje družine, ti izrekamo vso hvalečnost. Vemo, da si nam ti dala sladki slovenski jezik in božje nauke za naš pot življenja. Radi bi ti povrnili s tem, da ne bomo odstopili niti za las od svojih izročil, od slovenskega ponosa in božje vere, živeli bomo za ti dve svetinji ali s teboj umrli!

Slava ti, mati slovenska, le še jokaj in poj za svoje sinove! Veseli se in trpi in moli za svoje otroke!

Narodni praznik v Podjuni

Nad 1500 ljudi pri razstavi in prireditvi v Št. Rupertu

Čudovito soglasje vigredi in mladosti smo doživeli v nedeljo v Št. Rupertu pri naših sestrah. Izredno lepo vreme je praznično razpoloženje še povečalo. Bivše gojenke, sorodniki letošnjih učenk, prijatelji šole ter rojaki vseh naših dolin so se zbrali v Velikovecu, da vidijo, česa so se dekleta čez zimo naučile.

Strmeli smo najprej ob razstavah. Koliko bogastva je bilo nakopičenega v prelepih vezeninah, ki so bile okusno nameščene v dveh velikih sobah. Koliko vbodov je bilo treba za to? Koliko veselih ur so preživele gojenke pri vezenju, koliko tihega hrepenenja in vročih želja se je porodilo v dekliških srcih ob rdečih nagelnih, ki so jih na belo platno risale s pisano nitjo pridne dekliške roke! Dobrote kuharske razstave in bogastvo v šivalnicah je bilo prepričljiv dokaz zmogljivosti učiteljic in učenk. Pa šola je dala za življenje še več. Tisto se bo šele kasneje pokazalo. Seme je bilo namreč šele vsejano, čas žetve bo v

vor objavljamo v celoti na 5. strani.) Lepo je navezal človeško življenje na naravo z vso njeno prelestjo, s čudeži brstenja, cvetja in zorenja. Pozval je, naj bi predvsem dekleta, žene in matere prav doumele svoje poslanstvo, ki je materinstvo, bodisi telesno ali duhovno. Opozoril je na globoke misli belgijskega pisatelja-duhovnika Michel-a Quoista. Z njegovimi besedami nam je povedal mnogo resnic o življenju. Pokazal je na dva domova, ki sta duhovno središče. To sta gospodinjski šoli v Št. Rupertu in Št. Jakobu. Naj bi tudi v bodoče svetili, učili in zbliževali.

Zelo poučna je bila trodejanka »Trajno ozdravljena«. Predstavljala je trmasto Zalo, ki je prišla za »mlado« k Podgorniku. Hotela je imeti prvo besedo v novem domu. Ker moč tega ni dopustil, je odšla nazaj v rojstno hišo. Misli je, da bo mož nemudoma prišel ponjo. Ustela se je. Sama in celo peč je rada prišla nazaj k možu z obljubo, da se bo poboljšala.

Posnetek z letošnjega tečaja

bližnji ali daljnji bodočnosti. Kako prijetno je bilo slišati: »Že moja žena je bila v šoli pri sestrah, letos sem poslal tudi hčerko.« To je res priznanje in zaupanje šoli.

Po ogledu razstav si je vsakdo hotel zagotoviti mesto v dvorani, da se razvedri ob petju, rajanju in igri na odru. Dvakrat je bila prostorna dvorana napolnjena. Če bi dekleta nastopila trikrat, bi bilo tudi tretjič dovolj gledalcev.

Pozdravni deklamaciji je sledil poučno-šaljiv prizor o Rezi in guvernanti. Izluščeno jedro je: vsi stanovi so potrebni, človek potrebuje človeka, zato bodimo dobri drug do drugega. Z rajanjem so dekleta nastopila dvakrat. Posebno drugo rajanje z rožo je bilo simbolično. Dekle in roža sta prijateljici, obe predstavljata lepoto, nežnost in dobroto. Pri »modni reviji« smo se načudili vsem lepim in številnim šiviljskim izdelkom. Občudovali smo, kaj na tem področju vse zmore šola.

Ubrano je bilo petje pod vodstvom prof. Silva Miheliča. Tokrat je naštudiral pesmi po geslu: življenje ni praznik, temveč delovni dan. S pesmijo smo sodoživljali pomladno jutro, dnevno delo, sončni zahod, s pesmijo »Lahko noč« so gojenke zaključile svoje pevsko romanje od jutra do večera.

Potem smo prisluhnili besedam slavnostnega govornika. Spregovoril je višji študijski svetnik prof. dr. Vinko Zwitter. (Go-

vor objavljamo v celoti na 5. strani.) Lepo je navezal človeško življenje na naravo z vso njeno prelestjo, s čudeži brstenja, cvetja in zorenja. Pozval je, naj bi predvsem dekleta, žene in matere prav doumele svoje poslanstvo, ki je materinstvo, bodisi telesno ali duhovno. Opozoril je na globoke misli belgijskega pisatelja-duhovnika Michel-a Quoista. Z njegovimi besedami nam je povedal mnogo resnic o življenju. Pokazal je na dva domova, ki sta duhovno središče. To sta gospodinjski šoli v Št. Rupertu in Št. Jakobu. Naj bi tudi v bodoče svetili, učili in zbliževali.

Tudi letošnji zaključek tečaja je ponovno dokazal, kako si prizadevajo sestre, dekletom čim več dati za življenje. Seme, ki bo razmetano po vsej naši ljubi in lepi domovini, naj rodi dober sad, Bogu v čast, domu in sestram v zadoščenje.

Prireditvi v Št. Rupertu se je udeležilo mnogo naših duhovnikov, ravnatelj gimnazije, dvorni svetnik dr. Joško Tischler, predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev dr. Valentin Inzko ter pliberški podžupan, zborniški svetnik Mirko Kumer.

Prvomajska parada v Moskvi brez presenečenja

V vseh državah na svetu so proslavili 1. maj s paradami, obhodi in slavnostnimi govori. Kakor po navadi so slavile vzhodne države praznik dela z velikimi vojaškimi paradami in političnimi govori, v katerih so govorniki napadli Zvezno republiko Nemčijo in Združene države Amerike zaradi njih »vojaške politike«. Nasproti prejšnjim paradam pa v Moskvi niso tokrat pokazali nobenega novega orožja. Po govoru obrambnega ministra, maršala Malinovskega se je vršil mimohod različnih vrst orožja. V središču te pozornosti 45 minut trajajoče vojaške parade, so bile rakete velikanke z atomsko konico, s katerimi je možno ob vsakem času voditi nenadni jedrski udarec proti napadalcu. To okrog Zemlje krožečo atomsko konico je možno upravljati s posebnimi znaki z raketnega oporišča in jo pripeljati na cilj do eksplozije. Pokazali so dalje tudi podstavke z raketa-mi za prestrežanje v zraku; to so balistične in krilate rakete, ki lahko uničijo atomske konice sovražnih raket na izredno velikih daljavah. Videti je bilo v paradi še mnogo drugih raket, vendar pa po mnenju strokovnjakov med njimi ni bilo novega orožja.

Prvomajske proslave so bile v vzhodno-evropskih državah v glavnem v znamenju bratske pomoči vietnamskemu ljudstvu in številnih pozivov k edinosti znotraj svetovnega komunističnega gibanja.

Milijoni ljudi so se udeležili prvomajskih proslav v mestih rdeče Kitajske. Na glavni manifestaciji v Pekingju, na kateri je ministrski predsednik Ču-En-Laj v govoru napadel Sovjetsko zvezo, je manjkal vodja partije Mao Tse-tung. Tudi v poročilih radia Peking ga niso nič omenili. To dejstvo potrjuje domnevanje, da je Mao Tse-Tung težko bolan ali mogoče že mrtev.

Moskovski poročevalec jugoslovanskega radia je v torek izjavil, da krožijo v sovjetskem glavnem mestu govorice o predstoječem srečanju partijskih in vladnih voditeljev Varšavskega pakta in COMECON (Trgovska gospodarska skupnost vzhodno-evropskih držav).

Konferenca skandinavskih ministrov

Pretekli teden so se sešli v Štokholmu skandinavski zunanji ministri. Pogovarjali so se o problemih jugovzhodne Azije, Afrike in Evrope. O položaju v Vietnamu pa so se izrazili kot o močno nevarnem za svetovni mir. Vsi ministri so si bili edini v tem, da je to vprašanje lahko urediti samo s pogajanjem, na katerih naj bi bili navzoči tudi zastopniki južnovietnamskega Vietkonga.

Dalje so zunanji ministri nordijskih držav na dvodnevni konferenci razpravljali tudi o Južni Rodeziji in Južni Afriki, precej pozornosti pa so posvetili tudi nekaterim evropskim vprašanjem.

VABILO

Koroške rodoljube prisrčno vabimo na zaključno prireditev gospodinjske šole v Št. Jakobu v Rožu, dne 15. maja 1966.

RAZSTAVO

ročnih del, šivanja in kuharskih izdelkov si lahko ogledate od 8. ure zjutraj do 16. ure popoldne.

KULTURNA PRIREDITEV

se bo začela ob 14. uri popoldne, ob lepem vremenu pred šolskim poslopjem.

Svidenja se vesele gojenke!

Politični teden

Po svetu . . .

ZGODOVINSKI OBISK V VATIKANU

Sv. oče Pavel VI. je sprejel v sredo, 27. aprila, v Vatikanu sovjetskega zunanjega ministra Andreja Gromika. Bilo je to zares pravo zgodovinsko srečanje, na katerem so govorili samo o miru in o sodelovanju za svetovni mir. To je prvič, da je kak papež kdaj sprejel v Vatikanu komunističnega ministra. Uradno so razgovor, ki je trajal 45 minut, označili kot privatno avdienco (privaten obisk), zato so protokol (zapisnik) primerno skrčili. Jasno je, da je prišlo pri obisku do razgovorov med obema zaradi osebnih prizadevanj sv. očeta za zmanjšanje napetosti v svetu. Kot znano ne vržuje Vatikan nobenih diplomatskih odnosov z Moskvo.

Po obisku je Gromiko na tiskovni konferenci izjavil: papež in on sta bila edina v tem, da je nujno potrebno, ne glede na ideologije, sodelovati skupno za svetovni mir.

Tako Gromiko kakor tudi vatikanski tiskovni urad sta označila srečanje kot nadaljevanje pogovora, ki ga je imel sovjetski zunanji minister s sv. očetom ob lanskoletnem obisku Organizacije združenih narodov v New Yorku.

Vatikanski krogi so izjavili, da je papež verjetno pozval Sovjetsko zvezo, naj zlasti ves svoj vpliv, da bi odstranili obstoječe napetosti, kajti le tako bi bilo mogoče ustvariti trajni mir. Izvedenci v Vatikanu pa pri tem izključujejo možnost, da bi bil pri obisku govor o odnosih med Cerkvijo in komunističnim režimom (vlado) na Poljskem. Kakor znano je varšavska vlada označila nameravano papeževo potovanje na Poljsko ob tisočletnem slavlju pokristjanjenja dežele v Čenstohovi, kot neprimerno. Ni pa izključeno, pravijo v Vatikanu, da bi mogel Gromikov obisk zgladiti pot za kasnejši obisk papeža za železno zaveso.

Na vprašanje, ali bo sovjetska vlada povabila sv. očeta v Rusijo, in ali obstoje kakšne možnosti navezave diplomatskih stikov med Moskvo in Sveto stolico, Gromiko ni odgovoril. Omejil se je le na sporočilo, da sta govorila o miru in mirnem sožitju celotnega človeštva na svetu.

Stotine Italijanov je na Trgu sv. Petra pozdravilo sovjetskega zunanjega ministra s ploskanjem, ko se je le-ta peljal na obisk k sv. očetu. Pri razgovoru v privatni papeževi biblioteki (knjižnici) sta bila prisotna državni tajnik kardinal Cicognani in rektor »Collegium Russicum«, pater Oslr kot tolmač, dočim je spremljal Gromika sovjetski veleposlanik v Rimu Kosirev.

Opazovalci vrednotijo obisk kot najpomembnejše srečanje med Vatikanom in Kremljem, odkar je papež Janez XXIII. v marcu sprejel zeta bivšega premiera Hruščova, glavnega urednika časopisa »Izvestija« Alekseja Adžubeja. Po obisku pri sv. očetu si je sovjetski zunanji minister Gromiko ogledal sikstinsko kapelo, kjer je občudoval Michelangelove freske.

Pred odhodom je Gromiko na tiskovni konferenci predlagal, naj bi sklicali vrhunsko konferenco vseh evropskih držav. Na tej »panevropski konferenci« naj bi pretresali vprašanje evropske varnosti, razorožitve, dalje umik vseh tujih vojaških enot, kakor tudi problem atomskega orožja in brezatomskih con. Na vprašanje, če naj bi se te vrhunske konference smele udeležiti tudi Združene države Amerike, je sovjetski zunanji minister odgovoril, da se po njegovem mnenju tičejo evropski problemi predvsem evropskih držav samih.

Sovjetska vlada pripisuje nemškemu vprašanju velik pomen, ker igra ta važno vlogo z ozirom na evropsko prihodnost.

Gromiko je potem podčrtal uspeh njegovih pogovorov z italijanskim zunanjim ministrom Fanfaniem, ki napovedujejo pojačitev sodelovanja med Moskvo in Italijo.

V Italiji pa so deloma mnenja, da je Gromiko s svojim obiskom pri sv. očetu zasledoval cilj, napraviti italijansko komunistično partijo v oči vernega prebivalstva primerno za v salon.

COUVE DE MURVILLE V BONNU

Francoski zunanji minister Couve de Morvill se je pretekli teden mudil v Bonnu. Časopis »Bild Zeitung« piše, da je fran-

coski zunanji minister odšel »praznih rok«. Neki politični opazovalec je francosko-nemške pogovore takole označil: »Ni šlo za dvogovor in tudi ne za dvogovor med gluhi, temveč za dva samogovora.«

Čeprav s francoske strani ne omenjajo nobenega datuma za začetek pravih pogajanj med Bonnom in Parizom, na katerih naj bi določili pogoje za bivanje francoskih čet v Nemčiji, pravijo v nemških krogih, da se bodo pogajanja začela maja.

Bonnski zunanji minister Schröder pa je imel posvetovanje z belgijskim zunanjim ministrom Harmelom. Pozneje se je Harmel sestal z Erhardom. Schröder je poročal Harmelu o razvoju krize v Organizaciji severnoatlantskega pakta in o stališču, ki so ga zavzeli na sestanku med Britanci, Američani in zahodnimi Nemci. Govori se o možnosti, da bi glavni štab Organizacije severnoatlantskega pakta (NATO) premestili iz Pariza v prestolnico ene od držav Beneluksa.

NOBENE NEMške ZVEZE

Zahodnonemški zvezni kancler prof. Ludwig Erhard je v nekem intervjuju v ponedeljek odklonil vsako konfederacijo (družbo) med Zvezno republiko Nemčijo in Vzhodno Nemčijo (kakor pravijo Nemci Vzhodni coni). Erhard je dejal, da ni mogoče, da bi mogla skupno plodno sodelovati. S poudarkom je odklonil zahodnonemški kancler predlog svojega berlinskega izrednega pooblaščenca Lemmerja, ki je za to, da bi o spornih vprašanjih javno razpravljali z Ulbrichtom.

K predlagani izmenjavi pogovorov med zahodnonemškimi socialdemokrati in vzhodnonemško enotno delavsko partijo, je prof. Erhard najavil skorajšnje stališče. Zahodno berlinski župan Willi Brandt pa je izrazil upanje, da bodo načrt uresničili. Obe strani predlagata namreč, da bi najvišji zastopniki zahodnonemške socialdemokratske stranke govorili v mestu Karla Marksa, to je Chemnitzu, medtem ko naj bi zastopniki vzhodnonemške enotne delavske partije govorili v Hannovru.

POGOVORI LONDON — SALISBURY

Med Londonom in Salisburyjem potekajo tačas neuradni pogovori, ki naj bi služili za morebitno odstranitev že pet mesecev trajajoče krize. Privatni tajnik britanskega ministrskega predsednika Haralda Wilsona, Wright je že 14 dni v Južni Rodeziji v Salisburyju in se je razgovarjal s premierom Ianom Smithom.

Ministrski predsednik Wilson se je v britanskem spodnjem domu opravičil, ker doslej ni nič povedal o pogovori njegovega privatnega tajnika Wrighta. Dejal je, da o tej zadevi namenoma ni hotel govoriti, da ne bi ogrožal tega misije. Pogovori tečejo neuradno s ciljem, ugotoviti, če je vobče možna neka osnova za pristna pogajanja. Dosedaj pa se njegov privatni tajnik ni pogajal, kajti britanska vlada se ne bo pogajala z nezakonito južnorodezijsko vlado.

Navezavo stikov med Londonom in Salisburyjem je pozdravila v spodnjem domu zlasti konservativna stranka.

Po enostranski proglasitvi neodvisnosti po južnorodezijskem ministrskem predsed-

niku Smithu novembra lanskega leta, in po višku krize, ko je skušal grški tanker (petrolejska ladja) prekršiti petrolejski embargo (prepoved uvoza), da je moral Wilson poklicati na pomoč Organizacijo združenih narodov, je to prvi poskus Londona in Salisburyja premostiti krizo.

ATOMSKI ODBOR NAMESTO JEDRSKEGA OROŽJA ZA BONN

Časopis »New York Times« je poročal minuli teden v nekem članku, da bodo Združene države Amerike v kratkem opozorile Zahodno Nemčijo, da bi se morala z živahnijim posvetovanjem znotraj Organizacije severnoatlantskega pakta o atomski strategiji (nauk o vojskovanju) pravzaprav zadovoljiti. Bonn naj že končno pokoplje vse nade in upe na posest zavezniškega jedrskega orožja. Ameriški zunanji minister Dean Rusk je v zvezi z vprašanjem posesti atomskega orožja odvrnil, da se še niso o tem prav odločili in da so zadevo pravzaprav napačno razlagali.

Newyorški list je pisal, da je bil za odločitev Johnsonove vlade merodajen predarek, da bi se Organizacija severnoatlantskega pakta (NATO) še bolj razdvajala, če bi Zahodni Nemci, pa čeprav le posredno dobili v posest atomsko orožje. Poleg tega ne bi bil to noben doprinos k političnemu zedinjenju Evrope, ter bi na ta način samo oteževali dogovor s Sovjetsko zvezo o prepovedi razširjenja atomskega orožja na druge dežele. Tudi »oče« Organizacije severnoatlantskega pakta Dean Acheson se je energično izrazil proti nemški posesti atomskega orožja.

V poročilu lista, ki je vzbudil toliko hrupa, je rečeno, da se morajo Nemci zadovoljiti s članstvom v atomskem posvetovalnem odboru Organizacije severnoatlantskega pakta. Toda Bonn je doslej vztrajal na tem, da odbor ni nobeno nadomestilo za udeležbo Zahodne Nemčije pri atomski obrambi.

Ameriški zunanji minister Dean Rusk pa je zavrnil poročilo z osebno izjavo, v kateri pravi, da bodo zadevo obravnavali med zavzetimi vladami, kajti o tem še ni padla odločitev.

CIPER VZNEMIRJA GRKE

Grški ministrski predsednik Stephanopoulos je v parlamentu pozval vse stranke, naj se, kar se ciprske politike tiče, zedinijo. Zagotoviti moramo politično enotnost Grkov na Cipru in tesno sodelovanje med Nikozijo in Atenami. Obrambni minister Kostopoulos pa je izjavil, da njegova vlada želi imeti na Cipru še nadalje odgovornega vojaškega voditelja (v tem slučaju Grivasa), ki bi v primeru vojne prevzel poveljstvo nad ciprskimi vojaškimi silami. Bližina Turčije pomeni stalno grožnjo Cipra.

BRITANSKI ZUNANJI MINISTER ZA NOVO POBUDO

Kakor se je izvedelo iz Londona, je britanski zunanji minister Michael Stewart napovedal novo britansko pobudo v sedanjki krizi Organizacije severnoatlantskega pakta. Stewart je dejal, da je Velika Britanija imela sila važno vlogo pri izdelavi slovesne objave štirinajstotice pred dvema mesecema. Britanski zunanji minister je namreč v parlamentu dejal, da je potrebna nova pobuda, da bi se pospešila posvetovanja.

. . . in pri nas v Avstriji

DR. KLAUS HOČE DRŽAVO POCENITI

Pri izglasovanju novega kompetenčnega (pristojnostnega) zakona je kancler dr. Klaus na delovni seji ministrskega sveta v tork minulega tedna pozval svoje kolege ministre k pristnemu varčevanju v državni upravi.

»Ne samo gospodarstvo, marveč tudi država je dolžna z umnimi ukrepi znižati stroške,« je izjavil kancler po zaključku ministrske seje. Njegova vlada se čuti dolžno, je naglasil dr. Klaus, ravnati varčno z davki in državno upravo poceniti.

Kancler je odločno zavrnil sumničnja, da so ministrstvo za gradnjo in tehniko kar breznačrtno priklicali na dan. Novo ministrstvo naj bi izvedlo glavno reformo za stanovanjske zadeve, hkrati pa naj bi omogočilo državni upravi boljši pregled investicij (naložb).

Na seji ministrskega sveta so sprejeli še drug važen sklep: podkancler in minister Evropske gospodarske skupnosti dr. Bock je pooblaščen poslati vladam šestih držav Evropske gospodarske skupnosti diplomatsko noto (dopis), katere predmet bi bil nadaljevanje pogajanj o »pogodbi posebne vrste« med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Avstrijo.

Številne ministrske komiteje (odbore), ki so jih v teku časa ustanovili, pa jih potem niso več razpustili, je vlada na tej seji odpravila. Odložili so se še nadalje ohraniti odbor za gospodarske zadeve in odbor za vprašanje prostorske razvrstitve, 32 drugih ministrskih odborov pa so razpustili, medtem ko so ustanovili nov ministrski odbor, katerega naloga naj bi bila izdelati energetskega načrta. Ta odbor se je sestel še isti dan, to je v tork preteklega tedna.

SLOVENC

doma in po svetu

Msgr. dr. Janez Vodopivec srebrnomašnik

Na veliko sredo je monsignor dr. Janez Vodopivec obhajal v Rimu svoj srebrni mašniški jubilej.

Že kot bogoslovec je msgr. Vodopivec veljal za najbolj nadarjenega gojenca ljubljanskega semenišča. Profesorji, med njimi filozof dr. Aleš Ušeničnik, so bili vsi zavzeti nad njegovo nadarjenostjo. Po posvečenju ga je škof dr. Rožman poslal v Rim, da se izpopolni v bogoslovnem študiju in postane doktor bogoslovnih ved. Po vojni je ostal v Rimu. Ko je pokojni dr. Odar organiziral bogoslovno fakulteto (z dovoljenjem papeža Pija XII.), ki se je najprej nastanila v Pragli pri Padovi, nato pa v Brixnu na Južnem Tirolskem, se je profesorstvu zboru že pridružil dr. Janez Vodopivec kot docent. Ko pa se je spomladi leta 1948 bogoslovna fakulteta preselila v San Luis v Argentino, se je dr. Janez Vodopivec vrnil v Rim, kjer je postal profesor na papeški univerzi Propaganda fide ter ostal tam do danes. Poleg profesorske službe se udeležuje tudi drugod. Dolga leta je pomagal v dušnem pastirstvu v župniji sv. Jožefa na Nomentalski cesti za časa koncila je pa deloval v komisiji pri tajnistvu za zedinjenje.

Odkrili ploščo slikarju Josipu Tomincu

V Gradišču nad Prvačino v Sloveniji so pred kratkim odkrili spominsko ploščo na hiši, kjer je živel in ustvarjal primorski slikar Josip Tominec. Tle dni praznujemo Slovenci stoletnico njegove smrti. Slovesnosti v Gradišču se je udeležilo mnogo ljudi iz vseh okoliških krajev, prisotni pa so bili tudi številni predstavniki kulturnega in znanstvenega življenja Slovenije, med njimi predsednik sveta Akademije znanosti in umetnosti Jugoslavije Josip Vidmar ter univerzitetna profesorja in člana Slovenske Akademije znanosti in umetnosti dr. France Stele in dr. Milko Kos. O življenjski in umetniški poti slikarja Josipa Tomina je govoril univ. prof. Franc Stele.

Slovenci v argentinskem listu

Eden izmed najboljših jutranjih listov v Buenos Airesu »La Nacion« je pred kratkim v svoji barvni nedeljski prilogi objavil dolg članek in mnogo slik o slovensko-argentinski odpravi bratov Skvarča, pri kateri so sodelovali še Jože Vodnik, Mengelle in Troiani, na južno področje Celinskega ledu.

Uspeh Frida Beznika v Argentini

Slovensko občinstvo v Buenos Airesu pozna igralca Frida Beznika iz večjega števila vlog, ki jih je prikazal na tamkajšnjih odrskih deskah, posebno pa še iz mladinskih akademij. Poleg tega se udeležuje še v gledališču »La Pausa«, ki ga je pomagal ustanoviti in ga sedaj tudi vodi. Ta igralska skupina ima sicer svoje središče v Caserosu, sedaj pa je prišla s svojo igro »El acusador publico« (Javni tožilec), dramatika Hochwälderja. Snov igre je vzeta iz francoske revolucije in ima za predmet: »Revolucija žre svoje lastne otroke«. Frido Beznik igra v tej drami glavno vlogo javnega tožilca. Kakor pravijo, je to ena izmed najboljših njegovih igralskih stvaritev in so ga zanjo pohvalili tudi argentinski kritiki. Pred letom dni so v isti drami Frido Beznik in ostali njegovi soigralci dosegli prvo mesto v amaterskem tekmovanju, ki ga je priredilo mesto Buenos Aires.

Izreden uspeh umnega slovenskega kmetovalca

Gradimir Gradnik, vinogradnik s Plešivega pri Krmini na Primorskem, je na vinski razstavi v Pramaggiore v Venetu (Italija) prejel Oskarja za najboljšo serijo vin, ki so jo sestavljali: traminec, merlot, sauvignon in tokaj. Vrh tega je prejel zlato medaljo za traminec in pozlačeno za merlot. To najvišje priznanje slovenskemu kmetovalcu iz občine Krmin ni prišlo povsem slučajno. Gradnik je doslej od leta 1957 dalje prejel na vseh vinskih razstavah skupno 12 zlatih medalj, 3 pozlačene, 3 srebrne in kar dva Oskarja. Za vino: prvega na deželni vinski razstavi v Trzinu, drugega tokrat v Pramaggiore; razstava v tem kraju Italije je najpomembnejša v deželi.

Gradnik je pred leti odprl javni lokal v Krmini, kjer je mogel spoznati, kakšen je okus pivca. Ugotovil je, da ljudem ne prija niti preveč sladko niti preveč suho vino, ampak da mora imeti buket (vinski vonj). Danes pošilja svoja vina samo v steklenicah. Naročila prejme vsak dan iz Genove, Benetk, Vidma, Jesole, Švice, Amerike itd.

Gradnik je nečak znanega slovenskega pesnika Alojza Gradnika iz Medane.

DARUJTE za visokošolski dom Korotan!

Balet ljubljanske Opere bo gostoval v Celovcu

Po enem letu presledka prihaja ponovno k nam v Celovec Opera slovenskega narodnega gledališča iz Ljubljane. Lani, bilo je 9. in 10. aprila so uprizorili Ljubljancem Borodinovega »Kneza Igorja«. Sedaj pa prihaja ljubljanska Opera z baletom dr. Danila Švare »Nina«, ter bodo s tem vrnili obisk celovških gostov. Predstavo bodo umetniki uprizorili v soboto, 7. maja, ob 19.30 v Mestnem gledališču.

Ob tej priliki naj opozorimo naše prebivalstvo, da bo to samo enkratno gostovanje slovenske narodne Opere.

Nekaj misli o »Nini«

V skupnih besedah podana zgodba, ki jo najdemo v Gledališkem listu pod samozvestnim naslovom »Vsebina baleta« in nas pusti — ko jo preberemo — popolnoma neprizadete, ker je resnična vsebina baleta pač nekje drugje, je le zelo skromno izhodišče baletnemu umetniku za njegovo stvaritev. Ta skromna nezanimiva »Zgodba« ali »vsebina« mora nuditi ustvarjalcu le oporišče, ki mu pomaga uresničiti njegovo baletno idejo in tej baletni ideji tudi ustrezati. Svoj čas se je balet opiral na pravljice ali na zgodbe klasične literature in dramatične, danes pa mora tudi balet iskati probleme našega sveta in jih izraziti v svojem jeziku. Zmeraj bolj se čuti vpliv tematike sodobne literature v baletu.

Tudi zgodba za balet »Nina« je postavljena v naš čas, čeprav je njena osrednja zgodba v najožjem sorodstvu z našim stari motivom o Lepi Vidi, ki pa je prav tako današnji kot včerajšnji ali jutrišnji, ker Slovenci Lepe Vide najbrž nikdar ne bomo preživeli. Osnova zgodbe je tragična zmeta človeka, ki v iskanju uresničitve svojih želja izbere napačno pot in se znajde v nerešljivi življenjski situaciji, kjer mu ostane samo še obup osamljenosti. Ta obup osamljenosti je okvir zgodbe — prva in zadnja slika, oba prizora v zavodu za duševne bolnike, ki naj bi ustvaril podobo izgubljenih ljudi, njihov brezup, absurd njihovega početja, ki je izgubilo svoj smisel. Tu ni več življenja, samo še ždenje je: beg pred nevidnimi netopirji, zbiranje

odpadkov, mehnično kockanje, umišljena ljubezen. V tej dokončno brezizhodni situaciji (zavod za duševno bolne je simbol) spoznamo Nino. Tu, na svojem koncu, se nostalgčno ozre nazaj in iz njene vizije mladostne radosti se izlušči padajoča lestev njenega življenja po tragični zmotni odločitvi — variacija na temo o Lepi Vidi.

V majhnem mestecu, polnem pristranskega življenja, je živela Nina svoje zasanjano življenje, v družbi s fantom, ki jo je ljubil. Hrepenenje po nekem nejasnem življenju jo privede do tega, da odide s tujcem, ki ji je znal očarljivo in samozvestno predstaviti pravljico o nedosežnem velikem svetu, ki pa ga on lahko nudi Nini. Veliki svet pa se izkaže drugačen. Nina spozna mlačnost tujega sveta do vizije živ-

ljenja. Tujec jo zavrže. S tem je Ninino življenje končano. Znajde se sama na megleni mračni ulici in tava po temi, v kateri ne more najti rešitve. Zateče se v obtemneli nočnega življenja in njegovih alkoholnih utvar. Ob srečanju s tujcem, ki ji je nekoč pripovedoval zapeljive pravljice o očarljivem svetu, spozna razkol med svetom, v katerem živi ona, in svetom drugih. Zave se svoje tragične zmote in tudi spozna, da je prepozno. Iskanje v napačno smer jo je izčrpalo, njena zmeta ji je pustila pečat iztirjenja. Njena zadnja vizija mladostnega doživljanja s preprostim fantom iz majhnega mesteca je samo še ugašajoče hrepenenje. Utvar ni več in končano je Ninino zmotno iskanje, njeno življenje se zaključuje v »zavodu«.

Polde Bibič, pisatelj »Nine«

Celovško Mestno gledališče v Ljubljani

Uspeh naših umetnikov v ljubljanski Operi

V okviru kulturne izmenjave med Koroško in Slovenijo je v petek, 22. aprila, gostovala v Ljubljani celovška Opera. To je po enem letu ponoven nastop koroških umetnikov v slovenski prestolnici. Lani so uprizorili »Die Zauberflöte« (Čarobna piščal), opero Wolfganga Amadeusa Mozarta in drugo delo »Freischütz« (Čarostrelec), opero Karla Marie von Webra. Tokrat so prišli Celovčani gostovat s komično-fantastično opero »Die lustigen Weiber von Windsor« (Vesele žene Windsorske) Otta Nicolajja.

Ljubljanska glasbena kritika je pohvalila prizadevanje celovškega Mestnega gledališča, da je prineslo s seboj opero, ki ima od Shakespeara izposojeno snov. Dogodek je toliko pomembnejši, ker je pred kratkim minilo 350 let od smrti Williama Shakespeara. Kritika dalje piše, da je bila celovška uprizoritev opere za ljubljansko občinstvo lepo doživetje, saj so na ta način po-

častili tudi spomin na velikega angleškega dramatika. Predstava je pokazala, da za uspešno prireditev nekega dela niso potrebne samo velike zmogljivosti vsakega posameznika, marveč je predvsem važno ustvariti v ansamblu organsko umetniško celoto, ki se lahko pokaže s svojim skupnim obrazom.

Predstava, ki so jo uprizorili po isti inscenaciji in v isti zasedbi kot doma, je doživela v razprodani hiši slovenske državne Opere popoln uspeh. Občinstvo je po vsakem dejanju, zlasti pa še ob koncu predstave nagradilo celovške umetnike z dolgotrajnimi aplavzi. Celo na odprtem odru so poslušalci ploskali. Posebno so občinstvu ugajali basist Franz Pacher v vlogi Sira Johna Falstaffa ter obe vodilni veseljakinja Rotraut Völkel kot gospa Fluth in Gudrun Volkert v vlogi gospe Reich. Pa tudi drugi umetniki so bili deležni pohvale s strani gledalcev in glasbene kritike.

Na kongresu v Bretanji

Srečanje mladine evropskih manjšin

Na velikonočnem seminarju »Federalistične unije evropskih manjšin« se je v tednu pred Veliko nočjo zbralo nad 40 mladih udeležencev iz 10 držav Evrope. Koroške Slovence je zastopal predsednik Koroške dijaške zveze Filip Warasch. Prireditelj tega tretjega mladinskega srečanja so bili Bretonci (to je star keltski narod, okoli 7 milijonov jih je, ki živi na zahodu Francije, v Bretagni = Bretanji). Vodstvo vsega srečanja je stalo na ramenih arhitekta Pierra Lemoine, predsednika Commission de Jeunesse de L'UFCE (mladinske sekcije FUEM). Pripravil je za goste izdelan, zelo naporen, a tudi prav zanimiv program.

Seminar — tako se je srečanje imenovalo — je trajal cel teden, in dan za dnem smo imeli možnost poslušati predavanja o bretonskem problemu. Če pregledamo nekatere naslove predavanj, že iz teh razvidimo zanimivost vseh izvajanj: V referatu »Razvoj podeželske občine v okviru

dežele in Evrope sploh« nam je predavatelj prof. R. Omnes, župan občine Ploemelin, na podlagi dejstev razjasnil krivdo slabega gospodarskega razvoja v večini občin Bretanje, problemi so po večini isti kot pri nas: ker je s strani dežele in države premalo subvencije, so kvalificirane sile pokrajine primorane, da se izselijo. To izseljevanje — prostovoljno sicer — vpliva seveda v veliki meri tudi na razvoj naroda, kajti jasno je, da se človek, ki je oddaljen od svojega matičnega naroda, lažje potuj-

Likovna razstava:

BORČIČ, HOŽO IN JEMEC V »GALERIJI 61«

Lastnica »Galerije 61« gospa Josefina Nitsch je pripravila novo razstavo. Tokrat je povabila tri umetnike-slikarje iz sosednje Slovenije.

So to: Borčič, Hožo in Jemec. Razstavi, ki so jo odprli v sredo, 4. maja, so prisostvovali umetniki osebno ob navzočnosti visokih osebnosti Celovca in številnih ljubiteljev likovne umetnosti.

Razstava, ki si jo lahko ogledate do 18. maja, je odprta od ponedeljka do petka od 16. do 19. ure.

sprejemih so vedno zopet poudarili potrebo regionalnega (pokrajinskega) parlamenta, ki ga ta del Francije krvavo potrebuje. Župani Bretanje mnogo pričakujejo od priključitve Anglije k EGS, kajti prav Anglija je bila dolgo časa naravni gospodarski partner Bretanje.

Omembe vredno je tudi, da so krajevni časopisi »Le Telegramme« in »Quest-France« v številnih člankih posvečali inozemskim gostom mnogo pozornosti. Prinašali so vsak dan članke, ilustrirane z različnimi slikami o kongresu. Na čast gostov — bili so zastopani Slovenci iz Trsta, ki jih je zastopal predsednik Slovenskega kulturnega kluba iz Trsta Marino Kokorovec, Hrvatje iz Gradiškega, tudi te je zastopal predsednik Hrvatskega akademskog kluba Petar Huisza, Laponci iz Finske, bili so zastopniki iz Cornwalla, Škotske, Schleswiga, Frieslanda, Švice, Francije, Španije in Andore — so gostitelji priredili tudi predavanja narodnih plesov in mnogo drugih zanimivosti.

Težka usoda Kataloncev

Najmočnejše so bili zastopani Katalonci iz Francije in prav posebno iz Španije. Katalonci so narod, ki živijo v severnem delu Španije z glavnim mestom Barcelona. Govorijo jezik, ki je podoben latinščini. Četudi jih je 7 milijonov in še več, nimajo pod diktatorskim režimom Franca nobenih pravic; nobenih šol, nobenih časopisov, nobenega bogoslužja v lastnem jeziku. Če pomislimo, da se tako godi narodu, ki jih ni samo nekaj stotisoč, temveč nekaj milijonov, se nehote spomnimo na strašno preganjanje vseh nearijskih narodov pod nacisti pred dvajsetimi leti.

Razumljivo je, da so se katalonski udeleženci seminarja bali fotografa in vsakega javnega nastopa (tudi na listah vseh udeležencev ni bilo najti njih imen, četudi jih je bilo po številu največ). V primeru, da bi za srečanje izvedela španska policija, jim grozi večletna ječa.

Ravno te dni smo spet brali v avstrijskem časopisju, da so španske oblasti dale zapretilo univerzo v Barceloni, ki je s 15.000 slušalci druga največja univerza Španije, ker je prišlo na filozofski fakulteti do protestnega zborovanja proti nastopanju Fran-

HANZEJ KOVAČIČ
Villach - Beljak, Gerbergasse 6

*Radi velikega uspeha
podaljšamo tudi
letos našo akcijo
o tujskih sobah.*

**Naša najboljša
ponudba:**
Tujske sobe šil. 2490.-
Tujske sobe šil. 2680.-

- Dostavljamo na dom
- Mi vam svetujemo
- Mi vam priskrbimo kredit

*Obiščite nas in
prepričani boste!*

Scheibel
Damska moda
v veliki izbiri!
Klagenfurt-Celovec, Kramergasse 11
Telefon 33-95

KMETJE POZOR!
NAJNOVEJŠE KMETIJSKE
STROJE, MLATILNICE,
TRAKTORJE, KOSILNICE,
MOPEDE, KOLESA,
HLADILNIKE, PRALNE
STROJE, ELEKTRIČNE
MOTORJE
vam nudi ugodno domačo tvrdo
Johan Lomšek
Št. Lipš, Tihoja 2, P. Dobrla vas — Eberndorf,
Telefon 04237 246

Mladina evropskih manjšin. — Na sliki del udeležencev seminarja.

či kot nekdo, ki bi se mogel zaposliti v domačem kraju. Nadaljna predavanja so bila: »Jeziki, kulture in narodi Evrope«, »Pregled bretonske zgodovine« i. dr.

Vsak popoldan je bil na programu izlet: v Point-l'Abbe, Brest, Chateauf-neuf-du-Faou, Carhaix, Briec-de-l'Odete in Saint Malo.

Večina županov je izrazila nezadovoljstvo nad precentralno politiko generala de Gaulla, ki da Bretanji zelo škoduje. Pri

cove policije. Policija je vdrla v univerzo, razgnala zborovanje in aretirala 12 študentov. In take grozote se dogajajo dan na dan! Kako dolgo še?

Največ se je dalo seveda zvedeti v osebnem kontaktu z zastopniki manjšin in četudi je vsak govoril svoj jezik, smo se si kajno razumeli.

Naslednji kongres prihodnje leto pa naj bo na Koroškem. Priredila naj bi ga Koroška dijaška zveza. O tem se bo še sklepalo.

Dijaki Državne gimnazije za Slovence priredijo v nedeljo, 22. maja 1966, v Delavski zbornici (Arbeiterkammer) v Celovcu

AKADEMIJO

Na sporedu so pesmi vseh šolskih zborov, godba in recitacije.

Začetek ob 14.30. Vstopnice dobite v šolski pisarni.

Vsi prisrčno vabljeni.

OBVESTILO

Zveza slovenskih izseljencev bo imela svoj redni letni občni zbor v nedeljo, 15. maja 1966, s pričetkom ob pol drugi uri popoldne v hotelu Breznik (Turnersee) v Spodnjih Vinarah, v neposredni bližini Klopinskega in Zablatniškega jezera.

Vsi člani z družinami so prisrčno vabljeni.

Zveza slovenskih izseljencev

POHIŠTVO

za dom in za goste
PODJSKA TRGOVSKA
DRUŽBA

BRATJE RUTAR & Co.

DOBRLA VES — EBERNDORF
A 9141 Tel 04236-281

Oglejte si našo razstavo tudi v prostorih hotela Rutar v Dobrli vesi.

Sveče za večno luč kupite

v MOHORJEVI KNJIGARNI

SO IZREDNO POCENI
14.- šil. ena (v kartonu)
Gorj. 8 do 9 dni

Za materinski dan velika izbira

perila in blaga pri

L. Maurec

Klagenfurt, Alter Platz 35

Ure in nakit v veliki izbiri
pri

Gottfried Anrather

Klagenfurt, Paulitschgasse 9

Popravila izvršim takoj in
solidno, kupujem in zamenjam
zlato in srebro (tudi
strto zlato).

Pri nas na Koroškem

Janezu Kušju v slovo

Umrl je mož, kje tak je še med nami...

Bil je sin Davidove hiše v Šmihelu. Njegov oče Lovrenc so bili vedno na vodilnih mestih v fari. Vsa leta cerkveni ključar, vsa leta slovenski občinski odbornik in podžupan. Bili so ustanovitelj kat. izobraževalnega društva in desna roka župnika Vinterja. Mati Marjeta so očeta podpirali v narodnem delu in v istem duhu vzgajali svojih sedem otrok. Pokojni Anzej se je že kot šolar pri nadučitelju Rateju in učitelji Pišek odlikoval v znanju. Bil je posebno dober telovadec, kar ga je usposabljal za njegov poznejši tesarški poklic.

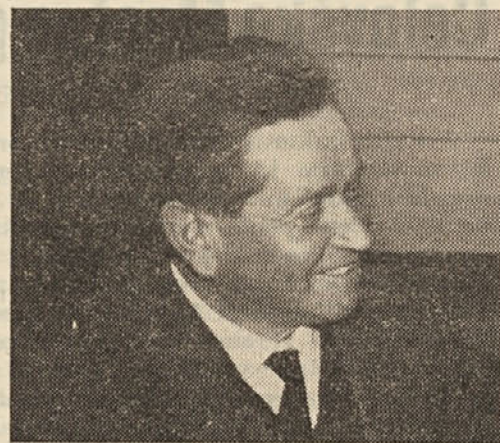
Že mlad fant je sodeloval pri igrah, bil tamburaš in pozneje član godbe na pihala pri slovenskih gasilcih. Kolikokrat je postavljaj igralni oder pri Šercerju v Šmihelu, kolikokrat bil na različnih vajah. Mlademu je njegova železna narava dopuščala, da je cel dan kot tesar trdo delal, zvečer pa se po dolgi poti proti domu, peš ali pa s kolesom, udeležil vaj, igre ali godbe. Če pomislimo, da je treba današnje pevce ali igralce često z avtom na vaje voziti, vidimo, kako velik idealist je rajni bil.

Vedno in povsod se je postavil za slovensko enakopravnost, tako doma kot v tujini, kamor je šel zadnja leta za delom. V Švico si je naročil slovenske časopise in od tam vanje dopisoval.

Večino let je delal pri mojstru Ignacu Korenu iz Dvora. »Uhlnovi cimpermanci« so bili znani kot zelo dobri delavci. Hitri in korajžni. Najboljši med njimi pa je bil rajni Anzej. Priden pri delu, družaben po delopustu. Ko so praznovali »pušelj« (proslavo postavitve ostrešja) se je glasila ena slovenska pesem za drugo do zgodnjega

jutra. Navadno so opravljali pušelj v soboto zvečer, da so v nedeljo do desete maše malo poležali. Če pa je bil pušelj med tednom, je drugi dan delo šlo v navadnem ritmu naprej.

Ko se ob sobotah pri mojstru ni delalo, je delal rajni prostovoljno pri svojih stanovskih tovariših-sodelavcih. Kolikim delavskim hišicam je on, še s katerim pomočnikom, ob sobotah naredil ostrešje! Pri ra-

čunu je navadno rekel: »Si pač en srotej kot jaz — delavec — bom pa ceneje naredil.« Ljubil je svoj narod praktično z žrtvijo dela, z dobro sosesčino, s svojo družabnostjo. Vedno je upal v zmago pravice in ni klonil tudi tedaj ne, ko so mu mater in bratovo družino izselili. Bodril je rojake k vztrajnosti in upanju na zmago.

Vzemimo si ga za zgled požrtvovalnega rodoljuba! Posnemajmo ga v ljubezni in delu za naš slovenski narod!

RADIŠE

V nedeljo, 1. maja, ob 11. uri sta se v Marijini cerkvi v Podgorjeh poročila g. Nužej Tolmaier, tajnik Krščanske kulturne zveze v Celovcu in gđc. Beti Kucher.

Obljubo njune dosmrtno zvestobe je sprejel pri poročni maši č. g. Jože Ropitz, prefekt v Mohorjevem dijaškem domu. V globoko zasnovanem nagovoru je prikazal zakon kot nekaj svetega, govoril je o nalogah, ki jih morata zakonca vršiti v službi Boga in družine.

Med obredi so lepo prepevali radiški pevci-sorodniki, ljudsko petje med mašo pa je vse, ki smo se udeležili božje službe, povežalo v skupnost zvestih Marijinih častilcev.

Po poroki se je mladi par odpeljal s starši, sorodniki in znanci v St. Peter, kjer je bila v gospodinjski šoli č. sester pripravljena pojedina. V tem zavodu deluje sestra našega Nužaja Tolmaja kot redovnica.

V St. Petru smo se imeli čisto po domače. Ob petju, govorih in prijetnem kramljanju je žal prehitro potekal popoldan.

Mlademu paru želimo vsi obilo božjega blagoslova ter mnogo sreče na skupni življenjski poti.

ST. JANŽ V ROŽU (Poroki)

Svatje, le čujte, godci že godejo,
fantje veselo vriskajo, pojejo;
jaz pa zapuščam ljubi mi samski stan,
v drugo življenje napočil bo dan.

Napočil je dan v drugo življenje za ženo Erika Užnika, učitelja, doma iz Sel in za nevesto Pepco Laussegger iz St. Janža,

ko sta si dne 17. aprila pred poročnim oltarjem segla v roke in si tako pred Bogom in pričami obljubila zakonsko zvestobo. Zelja obeh je bila, da sta zapustila samski stan in si tako postala mož in žena. Poročili so ju domači g. župnik in jima v lepih besedah dali dobrih naukov za lepo in pa tudi trnjevo zakonsko življenje. Med poročno mašo je njima in Bogu v čast lepo prepeval šentjanški cerkveni pevski zbor. Večerni mrak se je že ponujal naši zemlji, ko smo stopali iz cerkve, a v srcih mladih zakoncev so bleketali prvi žarki zakonske vezi. Podali smo se k Tišlerju, kjer se je začel vesel del poroke. Ženin je bil med prvimi maturanti slov. gimnazije; ob priliki tega slavlja sta mu osebno prišla čestitat, dvorni svetnik in ravnatelj slov. gimnazije dr. Joško Tišler in prof. dr. Zablatnik. Tudi selski fantje so jima v teh lepih življenjskih urah lepo prepevali. Oba sta zvesta kulturna delavca in dobra pevca Gallusovega zbora. Nevesta že izza otroških let vneto deluje pri šentjanškem pevskem zboru in je tudi dobra igralka; nešteto krat smo jo že videli po naših odrih, našo vedno nasmejano in pridno Pepco.

Želimo Eriku in Pepci, veliko sreče v zakonu in da bi še nadalje ostala to, kar sta bila doslej.

Mož in žena sta postala,
s trikratnim »Da« si obljubo dala.
Sonce sreče naj živi,
v vajinih srcih do konca dni.

Teden nato pa se je poročila Štefka Hafner, tudi iz St. Janža doma. Izbrala si je ženina v boroveljski fari. Tudi ta ohcet je bila vesela in so se vsi prav fletno imeli.

Želimo tudi Štefki in njenemu možu veliko sreče v zakonskem življenju.

Farna mladina v St. Janžu v Rožu va-
bi starše in prijatelje naših otrok na

MATERINSKO PROSLAVO

v nedeljo, 8. maja, ob pol 3. uri pri
Gašperju v Podsinji vesi ob 7. uri zvečer
pa pri Tišlarju.

DJEKSE

(Pomlad že prišla bo...)

Kdor je že bil na Djekšah, pozna Kočmarjevo gostilno. Pred to gostilno se je zbrala v sredo, 27. aprila, velika množica ljudstva okrog srebrne krste. V krsti pa je ležal človek pri najboljših letih, dopolnil je komaj 33 let. Tako malo je zdaj kmečkih delavcev. A ta mladi človek je vztrajal tu, ostal je zvest kmečkemu stanu in poklicu. Pred nekaj leti je odšel v Celovec. Pač sorodniki so ga zvalili tja. A ni bilo za Francija, tako mu je bilo ime. Čez nekaj dni je prišel nazaj, zvest kmečkemu stanu. Bil je pri Kočmarju glavna delavna moč. Ah, kako ga bo pogrešala Kočmarjeva hiša! In odšel je tako nenadoma, tako nepričakovano. Kar v hlevu je padel in ni mu bilo več pomoči. Žila mu je počila v možganih, pripeljali so ga v celovško bolnico, a pomagati mu niso mogli. Čez 6 dni so ga pripeljali mrtvega nazaj.

Gozdič je že zelen,
travniki je razcveten,
ptički pod nebom veselo pojo.
Ptički, jaz vprašam vas,
al' bo že skor pomlad,
al' bo že skoraj zelena pomlad?
Pomlad že prišla bo,
k' tebe na svet ne bo,
k' te bodo djali v to črno zemljo.

Natančno tako se je izpolnilo pri Franciju. Pomlad je tu, a Francej leži v prežgodnjem grobu. Kdo bo zdaj vozil gnoj, kdo bo oral, kdo bo kosil (sekel) na Kočmarjevem gruntu, ko Francija ni več?

V pridigi smo slišali: Bilo je tam v Švici. V nekem jezuitskem samostanu je bil en pater, velika delovna moč za samostan, bolan na smrt. Predstojnik pater Neltner ga je sprevidel, potem pa mu je rekel: Umrl boš, zelo te bomo pogrešali. Ko prideš v nebesa, prosi sv. Jožefa, da poskrbi za nadomestilo namesto tebe. In natančno tako se je zgodilo. Tisto leto je vstopilo v oni samostan toliko novincev kakor še nikdar prej.

Francej, tudi ti prosi sv. Jožefa, da poskrbi za nadomestilo za tebe ali namesto tebe.

Francej, počivaj v miru!

HODIŠE

(Koncert)

Slovensko prosvetno društvo v Hodišah priredi v nedeljo, dne 8. maja 1966, v gostilni pri Raušu ob jezeru za materinski dan

PEVSKI KONCERT

Pričetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina 10.— šilingov.

Sodelujejo pevski zbori iz Hodiš, Škofič in Logvesi. Po koncertu prosta zabava s plesom, pri katerem igra godba iz Tržiča.

SLOVENSKE ODDAJE V RADIU

NEDELJA, 8. 5.: 7.30 Duhovni nagovor. — 8 pesmi in glasbo pozdravljamo in voščimo. — PONEDELJEK, 9. 5.: 14.15 Poročila, vreme, objave. — Pregled sporeda. — Iz zdravnikove beležnice (Dr. Jožef Glančnik: O življenjsko važnih higijenskih napravah v naseljih). — 18.00 Dober večer našim malim poslušalcem. — TOREK, 10. 5.: 14.15 Poročila, vreme, objave. — Športni mozaik. — Beremo za vas (M. Turnšek: 37. — Stoji na rebri grad). — SREDA, 11. 5.: 14.15 Poročila, vreme, objave. — Kar želite, zaigramo. — ČETRTEK, 12. 5.: 14.15 Poročila, vreme, objave. — Žena in dom. — Koroški kulturni pregled. — PETEK, 13. 5.: 14.15 Poročila, vreme, objave. — Od petka do petka po naših krajih in pri naših ljudeh (Domače novice). — Koroške narodne poje moški zbor SPD „Edinost“ iz Pliberka. — Beremo za vas (M. Turnšek: 38. — Stoji na rebri grad).

POMOŽNI DELAVEC

(Skladiščnik)

vesten, pošten, po možnosti s šofersko izkaznico (Führerschein), v starosti od 20 — 30 let, dobi takoj stalno službo v Celovcu v veletrgovini z alkoholnimi in brezalkoholnimi pijačami. Po potrebi preskrbi sobo trvdka. — Pismene ponudbe pošljite na upravo „Našega tednika-Kronike“

Tudi otroci ljubijo lepo obleko!
Mamica jih najde v veliki izbiri
v otroški trgovini

H. THOMASSER

Villach

Widmannsgasse 33

Istotam dobite košare za dojenčke
z vso opremo, stotine otroških vozičkov
in posteljic

Z I D A J T E Z D R A V O — Z I D A J T E Z O P E K O !

Žgano

gradnja stanovanj le z opeko!

Pri nas na Koroškem

O materi in materinstvu

Dr. Vinko Zwitter na zaključni prireditvi v št. Rupertu 1. maja 1966

»Smo ob zaključku gospodinjske šole šentrupertske sester. Spet zapuša ta zasluzni zavod nad 35 deklet, da se posvete gospodinjskemu in pozneje tudi materinskemu poklicu. Ker je hkrati maj — mesec matere-Gospe in še mesec vseh mater, naj bodo besede ob zaključku posvečene materam in materinstvu.

Mati nam je sveta beseda in jo poklanjamo kot častni naslov onim, ki nam posredujejo življenje, nas ohranjajo, vzgajajo, nas plemenitijo in notranje bogatijo.

Govorimo o materi-Cerkvi. — S kako ljubeznijo sprejme ta duhovna mati svojega otroka ob njegovem krstu, ga vzgaja in krepi do sv. birme, ga hrani z božjim kruhom in polni z božjo besedo. Z molitvijo spremlja njegovo življenje in z blagoslavljanjem prav do njegove smrti. — Kako veliko je materinstvo Cerkve letos ob končanem koncilu. Kot prava mati svojih vernikov nas kliče, naj se še bolj strnemo ob oltarju in naj bo njena daritev še bolj kot doslej skupna naša daritev. Ljubeznivo kot mati ponuja Cerkev roko bratom in sestram, ki verujejo v istega Kristusa — pravoslavnim, protestantom, anglikancem. In še pripadnikom drugih verstev, budistom, šintoistom, hinduistom — ja celo onim, ki se imenujejo brezbožne.

Govorimo o materi-zemlji. — Ravno v tem mesecu — majniku — razgrinja okoli nas svojo lepoto. Kot nevesta vstaja v sončnih jutrih, se zaljša z rožami in zelenjem, z brstečo njivo in cvetočim vrtom. V teh tednih sprejema seme in sad v svoje nedrje, da nam po dveh in treh mesecih poklanja deseteri in stoteri sad polja in njiv, sadja in travnikov, gozdov in planin. Oddiha potrebnim nudi uteh, sence in sonca, svežine in miru. Zdravja željnim ponuja zdravila, krepčila, okrevanja in oddiha. Razkošna mati je svojih otrok, ki jo obdelujejo in ji strežejo v ljubezni, da jim stotero plačuje njihov trud in njihovo žrtev. In po njihovi smrti jih sprejema spet nazaj v svoje naročje, da se v njem oddahnejo od dela in skrbi in se njihove duše pripravijo za novo, duhovno življenje onostranstva.

Beseda ženam

Zato bodi posvečena končno še beseda materi-ženi. Dvakratno potrebna je ta beseda danes, ko gine med nami smisel in spoštovanje materinstva, ženstva.

Velika je danes nevarnost, da svet zaigra po lahkomišelnosti in še kratkovidnosti najdražje, kar ima: svoje žene in matere.

V čem je krivda te nevarnosti. Kdo je kriv tega, da izgubljajo žene in matere smisel za svoje lepo dostojanstvo — za svoje ženstvo in materinstvo. Kriva je tega tudi žena sama in kriv je tega tudi mož, kriva je lahko tega tudi mati in kriv je tega tudi oče.

Poslušajmo torej, da ne bodo naše besede samo prazno hvalisanje žene-matere, ki je morda ni ali vsaj ni v zadostnem številu tudi ne več med nami, na današnji dan besedo duhovnika-misleca, ki jo je nedavno zapisal o ženi in materi:

Žena, če daš možu samo svoje telo, ga ne boš popolnoma zadovoljila in tudi te mož ne bo mogel dolgo ljubiti. Mož ne želi samo telesa ženinca, marveč tudi njeno dušo.

Če daruješ svojo dušo Bogu, boš dosegla pravo ljubezen in mož se bo ob tebi razvijal. Mož mora po tebi spoznati, da se mu ti ne moreš dati vse. Ko to spozna, si zaželi tudi svoje povezanosti z Bogom. V Kristusu in po Kristusu more žena izpolniti svojo nalogo, da daje sebe vso in vse svoje možu in svetu. Žena mora v kateri koli obliki biti zaročena možu. Žena mora posredovati naravno in duhovno življenje, njena naloga je materinstvo. Devišstvo pri tem ni nobena izjema, devišstvo je duhovno materinstvo. Duhovno gledano: Žena mora biti vedno deviška, ničesar ne sme ohraniti zase in ničesar si ne sme obdržati. Njeno življenje bodi vedno gostoljubje, vedno darovanje. Žena bodi vedna žrtev — žrtev možu, otroku, družini. Njena ljubezen bodi pripravljena za vsakršno žrtev, da z njo osvaja, odkupuje in rešuje. Posebno danes, v svetu krivice in krutosti mora biti žena priča žrtve in odrešujoče ljubezni. Žena je ustvarjena za to, da nosi telesno in duhovno življenje in ga daruje. Ona nosi božje in možjevo darilo, nosi otroka in najde svojo dopolnitev v materinstvu. V stoletju

mrzle materije mora nositi svetu človečanstvo, božjega duha, božje življenje, duha ljubezni.

Beseda možem

Samozavestnemu možu je prava žena stalni opomin, da je sam nepopoln. Sebičnemu možu pomeni prava žena poziv, naj gre tudi on iz sebe in preko sebe. Stalno opozarja svet pravo ženo na to, da je kratkovidno prezirati dušo in da žene svetni duh ne more dopolniti. Spet mora sodobni mož ceniti pravo ženo, njene misli, njeno lepoto, ljubeznivost in njen smisel za človeka, njen interes za potankosti življenja, njen čut za prilagajevanje. Tako bo vdalnil po ženi svetu, organizacijam, postavam in odredbam novo življenje in nastal bo nov, boljši svet.

Beseda krščanskim možem in ženam

Stvarnik je torej poveril obema — ženi in možu — častno nalogo, da uspešno izgradita svet. Oba se morata zavedati te svoje odgovornosti in jo vršiti vsak na svoj način. Oba morata biti pri izgradnji sveta zraven in vršiti vsak svojo dolžnost v vseh področjih, verskih, kulturnih, gospodarskih, političnih in socialnih in to v vsakem občestvu, v najmanjšem občestvu družine, v narodu, človeštvu in Cerkvi.

35 mladih gospodinj spet zapuša šentrupertski gospodinjski zavod. Naj gojenke-absolventke nadaljujejo vzvišeno tradicijo naših sestrinskih šol. Naj po njihovem delu in življenju raste ugled slovenske katoliške žene in matere. V svojem bodočem poklicu naj bodo ne samo kruhoborke, marveč tudi duhoborke za čast božjo in blagor naših družin in našega naroda.

Kratka vsebina baleta „Nina“

Prva slika: bolnišnica za duševno bolne

Skupine bolnikov z različnimi gibi oblikujejo svoje privide, želje in sanje. Ko strežniki pripeljejo Nino, prestrašena opazuje novo okolje, ki ga nikakor ne more razumeti. Postaja nemirna, hoče zbežati. Tedaj se pojavi v belem žarku mladenič, ki obuja v Nini spomin na mladost in prvo ljubezen.

Druga slika: promenada v majhnem mestu

Nina je lepa, mlada, polna hrepenenja. Sestane se s svojim fantom (belim žarkom iz privida v bolezn). Oba sanjarita. Takrat pa srečata domišljavega tujca iz vlemesta, ki Nino ogovori. Njini fant je užaljen, spreta se, pa spet pobotata. — Mračni se. Nina in njen fant se s poljubom poslovita. Ko pa fant odide, se pojavi tujec. Nina mu ne verjame vsega, vendar jo njegove obljube zabavajo. Nepričakovano se njen fant vrne. Ko njegova ljubosumnost prekopi, zahteva, naj Nina odide z njim. Dekle pa je zaradi njegovega ljubosumja užaljeno in se odloči oditi s tujcem.

Tretja slika: apartma v vlemestnem hotelu

Tujec je priredil zabavo, in ko pridejo povabljeni, je Nina kmalu pozabljena. Gostje plešejo in eden od plesalcev pleše z Nino. Ta pa je neokretna. Soplesalec izrablja njeno nerodnost, da razkazuje svoje akrobatske sposobnosti. Nina zajoka in zbeži, za njo pa gre eden od tujčevih prijateljev. Čez čas se vrne. Nina olajšano pleše z njim, ker pomirjevalno vpliva nanjo. Sredi plesa pa zagleda tujca s plavalasko

in neha plesati. Družba sklene oditi drugam. Nina pa hoče ostati sama. Zalost in spomini jo mučijo, boji se samote in prihodnosti. Tedaj se vrne tujčev prijatelj s šopkom rož. Nina je ganjena in prijatelj jo kmalu dobi v svoj objem. V objemu jo zaloti tujec. Prijatelj v zadregi izgine, tujec pa Nino požene na cesto.

Četrta slika: vlemestna ulica

Nina hodi med ljudmi revna in izgubljena. Mornarček jo nadleguje. Nina pa se zateče k tujčevemu prijatelju. Toda ta jo s hladno vljudnostjo zapusti. Okajeni mornarček Nino znova prosi za družbo in Nina odide z njim v bar.

Peta slika: zakoten bar v vlemestu

Med pijanci sedi Nina, izgubljena med izgubljenimi, dokler ne odide z enim od njih. Barsko dolgočasje pretрга prepričanje, da je v skupini študentov. Ena zgubljenka pa priteče z vestjo o raciji. Policaji pridejo; vse zbeži. Ko panika preneha, se vrne Nina s spremljevalcem in kmalu ostane sama. V bar pride tujec s plavalasko. Precej opijanena Nina tujca ogovori, in ko jo ta odrine, mu zlije pijačo v obraz. Tujec odide, Nina plane za njim, toda natak jo zadrži. Dekle pije do delirija. Natakar telefonira po reševalce.

Šesta slika: Ninini prividi

Okrog Nine se vrtijo ženske prikazni. Pojavi se prevlad moškega telesa, tujec, in se poigrava z ženskami, nato pa stopi k Nini, ki se brez odpora prepusti njegovi volji. Črna ženska s plavimi lasmi loči Nino od moškega privida. Med razbrzdanim plesom prividov ždi Nina na tleh, dokler je ne obkrožijo črni moški. Njej pojemajo moči, tedaj pa se prikaže privid belega mladeniča in Nina zapleše z njim. Prividi znova planejo na Nino, pojavi se privid moškega telesa in strga z Nine obleko. Z groznim krikom se Nina zgrudi. Duševni bolniki brezupno strmijo predse.

ŠT. VID V PODJUNI

(Birna in prireditve)

Po enajstih letih je bila v soboto, dne 16. aprila, zopet birna v naši fari. Ob 8. uri je dospel prevzvišeni, nakar je bilo v cerkvi spraševanje otrok. Ob devetih je bil sprejem pred župniščem, kjer so pozdravili škofa pevci, otroci z deklamacijami in g. župnik. V cerkvi je visoki gost med svojo mašo nagovoril udeležence v slovenščini in nemščini. Slavnostni govor je kot zastopnik g. prošta dekana imel g. kaplan Kasel, nakar je bila libera in kropljenje grobov, nato birna s škofovim nagovorom.

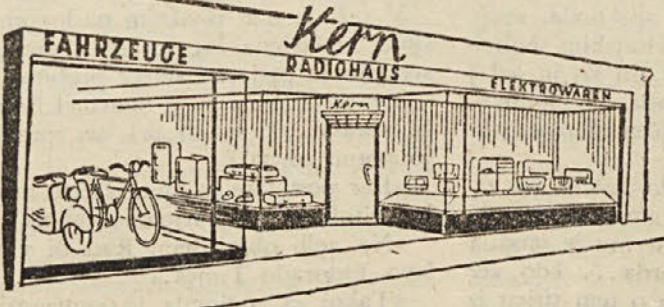
V župnišču je bila seja cerkvenega sveta in farnega odbora. G. župnik je predstavil škofu svoje sodelavce, katere je prevzvišeni nagovoril in jih spodbujal k apostolatu in delu za božje kraljestvo. Nato se je škof odpeljal v spremstvu svojega tajnika in domačega župnika v št. Primož, da si ogleda stavbišče za novo cerkev. Po popoldanski pobožnosti je bilo še škofovo blagoslavljanje malih otrok, nakar se je škof odpeljal.

Škofijstvo je kupilo stavbišče za novo cerkev itd. in s tem dokazalo, da upošteva ekscentrično lego naše, razmeroma male farne cerkve in beg s podeželja, ki v teh razmerah otežkoči izpolnjevanje nedeljske dolžnosti. To je pobuda za moderno dušno pastirstvo in dokaz gotovega organizacijskega talenta. Sedaj je na nas faranih, da pokažemo, da smo res »treukatolische Pfarrgemeinde«, kakor je svojčas označil faro tedanji škof Adam. Pokažimo to s tem, da se za dobro stvar tudi finančnih žrtev ne ustrašimo.

Na belo nedeljo je gostovala v Voglovi dvorani igralska skupina z Jezerskega z igro »Ploha«. Igra je vsebinsko skromna, a so jo izvrstno podali, da je bilo smeha več kot dovolj. Naši pevci so jim vrnili obisk s pevskim koncertom v nedeljo navrh, ko so nastopili zvečer, popoldne pa v Železni Kapli.

NAŠ TEDNIK-KRONIKA

Izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26, 9020 Klagenfurt. — Telefon uprave in oglasnega oddelka 26-69. — Telefon uredništva: 43-58. Naročnina znaša mesečno 7.— šil., letno 80.— šil. Za Italijo 2800.— lir, za Nemčijo 20.— DM, za Francijo 22.— fr., za Belgijo 250.— bfr., za Švico 20.— šfr., za Anglijo 2.— f. sterl., za U.S.A. in ostale države 6.— dolarjev na leto. — Lastnik in izdajatelj: Narodni svet koroških Slovencev. — Odgovorni urednik: Janko Tolmajer, Radiše, p. Zrelec. — Tiska Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu, Viktringer Ring 26.

FAHRZEUGE
Kern
RADIOHAUS
ELEKTROWAREN

Televizorje, radioapare, gramofonske plošče, likalnike, vse vrste brivske aparate, kolesa

Radiohaus
KERN
Klagenfurt, Burggasse

8. Mai Muttertag!

Schöne Geschenke finden Sie im Kaufhaus

SAMONIG

Villach, am SAMONIG-ECK

Tega ne berite!

Debata s sošolcem. Grozno. Če ima on prav, kako neumno je življenje.

»Izrabi dan! Uživaj!«

Kaj je res to smisel naših dni?

Ko bi ga mogel peljati oni dan v cerkev in mu predstaviti dekle, ki jo že dalj časa opažam, čeprav se mi zdi, da vse stori, da ne bi vzbujala pozornosti.

Visoka, preprosta, kakor vsa presijana od milosti, kakor zamaknjena v Boga. Ko bi bil slikar, bi Mater božjo tako upodobil. Nič narejenega ne v obleki ne v obnašanju, vsa resnična, v tej preprostosti vsa lepa, vsa dobra, vsa sveta. (Pišem kakor zaljubljenec.)

In ta svet naj bi bil zlagan?

In resničen naj bi bil oni, ki mi ga slika sošolec? Egoizem, uživanje, greh?

Razumem, kje je moja pot. Gospod Peter, ne bojte se zame!

Nedelja

Župančičeva Duma:

... poješ in pisanih rut so vesele tvoje oči,

zdravih, rjavih lic in bisernobelega smeha,

kretenj oglatih in hoje nerodne in kmečkih zadreg,

kletve robate ušesu so tvojemu vino, krepka primera — dala bi zanjo cekin.

Slovenija. Naša zemlja. Kako si lepa.

Sreda

Zavedam se, da sem majhen svet zase, mikrokozmos, s tisoč čudesi (oko je najpopolnejši fotografski aparat, uho najfinerji radar, prsti najpreciznejši škripec...), pa obenem delček vesolja.

Prav ta zadnja misel me napolnjuje z občutjem majhnosti pred nečim ogromnim. Kot da se mi odpira vse veselje, milijoni let preteklosti in prihodnosti.

Ob tem doživetju mi prihajajo — menda pravič v življenju — vprašanja: od kod? zakaj? kam?

Petek

V roke mi je prišel album s slikami Slovenije. Opazujem gore in se sprašujem, koliko ur bi potreboval za na vrh. Ali bi zmogel? Čutim kot neko povabilo na tekmo, kje je meja mojim močem.

Že zadnjič sem našel Župančičeve verze, ki jih moram danes prenesti na papir:

Kuj me, življenje, kuj!

Če sem kremen, se raziskrnim,

če jeklo, bom pel,

če steklo — naj se zdrobim.

Vem, gospod Peter bi to drugače povedal: »Ali si iz cukra ali iz čokolade?«

Imam vtis, da zmorem veliko več, kot mislim. Bog daj, da bi šle vse moje sile le v dobro.

Blaž
(Bo še)

ZA MLADINO IN PROSVETO

Če kdo poreče, da ima osel zeleno dlako...

V Martinu Kačurju pripoveduje Ivan Cankar, kako pride mlad učitelj v pošteno gostilnico. Tam se zaplete v razgovor z debelim, postarnim človekom, zdravnikom iz Zapolja, kamor se mladi učitelj odpravljaja. Med drugim pravi zdravnik:

»No, glejte, mladi ste še in naukov potrebni. Zato vam rečem in zapomnite si dobro, če hočete živeti v miru z Zapoljci in z vsem svetom; ne sprite se nikoli z nikomer in, če kdo poreče, da ima osel zeleno dlako, mu odgovorite: Pa še kako zeleno! — Nadalje: ne vtikajte se v stvari, ki vas nič ne brigajo... Ali imate kakšno politično prepričanje?«

»Imam ga!«

»Skrijte ga v najbolj skriti kot svojega srca! — Zakaj laž je greh samo takrat, kadar nič ne koristi. Če vam je izbrati med lažjo in med resnico in vas nobeno nič ne stane, odločite se za resnico, zakaj toliko laže se boste ob potrebi zlagali. Ne bodite svojeglavi, posebno ne v svojem političnem prepričanju! Kadar se vam zdi koristno, da izpremenite to prepričanje, citirajte Tugomera: Trd bodi in tako dalje — in nobeden ne bo zapazil izpremembe. V

slučaju, da kdo zapazi vaše drugo lice, recite, da se razvijate z duhom časa. In če vam kdo očita, da ste omahljivec, koristolovec in slepar, odgovorite: Zabavljati je lahko, delovati je teže.«

Prav lepo človek bere ta navodila, a takoj opazi, kako zdravnik s svojimi pogledi na življenje razkriva svojo dušo, kot bi jo fotografiral. Pod fotografijo tega zdravnika bi napisali: Materialist. Sam sicer ne hote pove, kdo je: omahljivec, koristolovec in slepar, a bi lahko vse te lastnosti napisali nad skupni imenovalec — materialist.

Takoj čutimo, da taka življenjska drža ni niti junaška niti poštena. Mogoče si z njo res dobiš nekaj snovnih, trenutnih prednosti, a kdo ti vrne tisti prijetni mir na dnu duše, ki ga da samo poštenost, pa četudi se mora ta poštenost zadovoljiti s skorjami črnega kruha?

Idealist, poštenjak, človek načel, ki zna zanje žrtvovati tudi največje dobrine, je podoba, h kateri je klican vsak od nas. Le tak človek bo ob odhodu s sveta pustil svet nekoliko boljši, kot ga je dobil, ko je nanj prišel.

ganja iz sedanjosti v bodočnost. Vse, kar si, ves ti, s svojo osebo in narodno preteklostjo.

V slovenščini je shranjena vsa skrb in gorečnost naših reformatorjev, ves up in strah Prešernov, vsa šegavost mladega Levstika in grčavost njegovih poznejših let, eleganca Stritarjeva, otožnost Gregorčičeva, borbenost in tišina Cankarjeva, jecljanje Aleksandrova, melodioznost Kettejeva. Strune vseh teh morajo brniti v tebi, ako hočeš slovenski besedi dati vso polnost in sočnost pravega občutja.

Brez Jurčiča ni Golarja, brez Prešerna ni Cankarja in vsega, kar pri nas poje in toži, upa in se boji. Ako se ni zgnatla vate vsa ta vsebina in ti ni preoblikovala duše, ne boš mogel jokati naših solza, ne boš se po slovensko smejal. Tvoj govor bo prazen zvok, ne polna beseda. O. Ž.

MEH ZA SMEH

Neki delomržež obišče prijatelja. Pa kar ostane na obisku. Mine nedelja, mine ponedeljek, torek, sredo, on je še vedno v hiši. Gostitelj ga hoče na lep način opozoriti, naj gre.

»Zdi se mi, da bi vas domači že radi videli.«

»Saj res,« odvrne lenuh, »kar pisal jim bom, naj me obiščejo.«

»Bolje tako!« je priznal Charlie. »Ko pridete na Maddenovo farmo, oglejte si, kje je rumena puščavska podgana!«

Sam je še dolgo strmel na migotajoče lučke nad mestom, sedaj mrzle in daleč kakor zvezde.

»Puščavska podgana,« je ponovil šepetaje, »ni prav nič navdušena, da bi šla v past!«

4.

Mrak se je spuščal na puščavsko mesto Eldorado, ko je v petek zvečer Bob Eden stopil z vlaka na postaji, ki se je zdela, kakor da bi bilo sem zablodilo rdeče šolsko poslopje. Potoval je od San Franciska do Barstowa, ne da bi se mu kaj primerilo. V Barstowu pa se je zgodilo nekaj zelo vznemirljivega: Charlie Chan je izginil brez sledu!

Ob četrt na tri je Bob zadnjikrat videl svojega tovariša, kako je v čakalnici srebal skodelico vročega čaja. Ko se je okrog treh vrnil iz mesta s kratkega sprehoda, se je zaman oziral za malim kitajskim policistom. Sam je stopil v vlak. In ko je sedaj gledal po pustem kolodvoru, je ugotovil, da ni z njim na tem zapuščenem postajališču izstopil noben potnik.

Nekam težko mu je bilo misliti na zaklad »neprebavljivih« biservov, ki jih je detektiv nosil s seboj. Ali se mu je zgodila kakaka nesreča? Ali pa morda... kdo ve? Kaj pa pravzaprav ve kdo o tem tujcu iz Honoluluja? Končno ima poštenje vsakega

Otroški kotiček

Ana:

Pripovedka o nosku

»Danes zopet mi posneta smetana je v skledi! Veš li, kdo jo je pojedel? Mimica, povedi!«

»Jaz je nisem, mama, res ne! Zajček jo posnel je. Glej, kako na desni šapi in krog ustec bel jel!«

»Čakaj, videla takoj bom! Nosek mi pokazal — Aj, kako je mehek! — Pa sem ujela te na laži!«

»Oh, odpusti, saj povem ti po pravici, mama: jaz namazala sem zajčku šapo, gobček sama.«

»Naj bo! Ali vedno pomni: Nosek vse odkrije. Kadar praviš neresnico, laže, laže! vpije.«

Oton Župančič

MUHA IN PAJEK

Muha se je ujela v pajčevino.

»Ah, ah,« tako je vzdihovala, ko se ni mogla nikakor več rešiti, »da nisem videla teh nitk, te mreže! Ah, zakaj ne predejo pajki debelejših mrež. Potem bi se gotovo ne ujela.«

»Tudi jaz mislim, da bi se ne,« je dejal pajek zaničljivo in zgrabil ubogo muho, »toda mi pajki nismo tako neumni. Kdor hoče koga zapeljati, mora nastavljeni tanke, malo vidne mreže, le zapomni si, muha. Tebi že lahko povem, ker te bom takoj zadavil.«

Dragotin Kette

Pregovori

Če krava veliko veka, ima malo mleka.

Veliko kokodajc, malo jajc.

UGANKA

Dvanajst vej ima drevo, vsaka veja gnezda štiri, sedem mladih se šopiri v vsakem gnezdu. Kaj je to?

(Leto, meseci, tedni, dnevi)

Earl Derr Biggers:

7

KITAJČEVA

papiga

»Izvrstno!« se je razvnel mlad mož. »Ločiva se, ko stopiva v vlak. Če boste hoteli kako pojasniti, pazite name in mi sledite. Jutri ob eni petnajst bova v Barstowu. Odtod pa pelje vlak ob treh in dvajset v Eldorado, kamor pride okrog šestih. Znan časnikar mi je dal s seboj pismo za Willa Holleya, ki izdaja majhen listič v Eldoradu. Tega povabim na večerjo in potem odjadram k Maddenu. Vi seveda boste morali kako drugače priti tja. Morda nas bodo opazili — zato med potjo ne bova smela med seboj govoriti, kakor da bi se ne poznala. Tako mislite, kajne?«

»Prav tako,« je pritrdil Chan.

Avto je obstal pred brodiščem. »Tu sta vozovnici!« Aleksander Eden ju jima je izročil. »Spalna prostora sta za oba v istem vozu, ampak v drugih oddelkih. Nekaj denarja, gospod Chan, za vaše izdatke je zraven. Tedaj skrbno se varujta! Bob, sin moj! Ti si mi vse, kar imam. Včasih sem bil morda strog s teboj, toda, jaz... jaz... čuvaj se za božjo voljo!«

»Ne skrbi zame, papa! Četudi ne verjamem, pa sem vendar že odrasel mož! In pa

najboljšega spremljevalca imam, kakršnega bi si le mogel želeči.«

»Srečno pot, gospod Chan, in za zdaj iskrena hvala!«

»Ni vredno besedi! Potrudil se bom, da storim v vaše zadovoljstvo. Zdravstvujtel!«

Nekaj minut pozneje je brod odšumel po temnih vodah iz luke. Pod sijajnim zvezdnatim nebom je pihljaj hladen veter. Charlie je stal sam ob ograji. Sen njegovega kopnenja se je uresničil. Sedaj pozna veliko celino, Ameriko! Svetla obla nad brodiščem se je umikala, rumene luči v mestu so se dvigale in padale. Charlie se je spomnil malega otoka, ki je njegova domovina, spomnil se je hišice na gričku, kjer žena in otroci potrpežljivo čakajo, kdaj se vrne.

Tukaj v temi se mu je pridružil Bob Eden in z roko pokazal na svetli sij nad Veliko Avenijo. »Velika noč v kitajskem mestu!«

»Zelo velika noč! Kajti jutri je prvi dan kitajskega leta štiri tisoč osem sto šest in devetdesetega.«

»Vraga! Kako hitro mine čas!« se je pošalil Bob. »Tedaj srečno novo leto!«

»Katero tudi vam želim prav tako!« se je prijazno zahvalil Kitajec.

Brod je ropotal. Pred jetniškim otokom Alcatraz je neusmiljen žaromet zdaj pa zdaj obsijal črnkasto vodovje. Veter je pihal vedno ostreje.

»Grem noter!« je dejal Bob drgetaje. »Najbrž je to najino slovo!«

MATERAM ZA NJIHOV DAN

V. B.:

Krekova mati

(Odlomek)

Krekova mati je bila zelo značajna in odločna žena. Laž je silno sovražila in se ni nikoli zlagala. Trpela je veliko, a jokal se ni, bol in solze je znala dobro skriti. Bila in ostala pa je tudi vesela in živahna. Ribničanka, ki se je rada pošalila in rada tudi zapela. Bistra kakor je bila, je znala tudi krepko in malo hudomušno »nazaj povedati«, če je bilo treba. Veliko je znala povedati z očmi, pogledati je znala tako, da je človeka tako rekoč prebodla z njimi. Svoje ribniško narečje je ohranila tudi v svoji drugi domovini — v Selčah na Gorenjskem pod Prtovčem, otroci pa so govorili kakor ostali Selčani. Sicer pa so bili vsi Krekovi otroci, tako tudi Janez (Evangelist), zelo veseli in živahni, zgovorni in nadarjeni, da so jih Selčani cenili in radi imeli. Svojo mater so vedno nazivali le »mami«, nikoli ne »mama« ali kako drugače.

Svojim otrokom je bila dobra vzgojiteljica in je pač po svoje verjetno dosti pomogla, da smo v njenem sinu Janezu dobili Slovenci enega svojih največjih vodnikov. Tudi tuje otroke je rada poučila v kaki zadevi, saj si je prej znala s kakim darom pridobiti njihova srca. Materin dober vpliv je cenil tudi tedanji selski dušni pastir, ki jo je prosil, naj za nekaj časa vzame v hišo neko dekle, za katere usodo se je bal, ker je bila precej lahkomiselna. Krekova mati mu je seveda ustregla.

Tuje otroke je Krekova mati ljubeznivo sprejemala in poučevala. Saj so prihajali k njej v trgovino in na obiske k njenim otrokom. Krekove so često obiskovali tudi študentje in drugi Janezovi znanci. Vse je mati rada sprejemala in vedno jim je mogla s čim postreči. Ponašala se je s svojim gospodinjstvom kakor vobče naše kmečke gospodinje in rada je kazala prašiča, ki ga je sama pitala. Lahko se je ponašala, saj je bila v vsem prav spretna. Tudi izvrstna

Steber slovenske domovine

»Slovenska kmetica, še vedno te premalo spoštujemo! Pridna si pri delu, vedno si v skrbéh, da bi se ne podrl kak vogel hiše. Malo imaš od življenja, uboga si mučenica! A vendar je tvoja zasluga, da je tlačena in raztrgana slovenska domovina skupaj ostala. Te domovine prvi steber si ti, slovenska kmetica, ki spiš navadno — pod raztrgano odejo ter ješ, kar možu in otrokom ostane!«

(Dr. Ivan Tavčar)

kuharica je bila. Morala in znala je varčevati pri kuhi, a kljub temu je z majhnim potroškom pripravila okusno hrano. »Kuhati se mora z glavo,« je večkrat rekla. Posebno dobro in imenitno je skuhala drobnjakove štruklje. Sin Janez je trdil, da nikjer ni mogoče dobiti tako dobrih kakor doma.

In kako pobožna je bila Krekova mati! Vsak dan je šla k sv. maši; tudi če je bila kaj bolehnna, ni ostala doma. Rekla je: »Če nisem pri sveti maši, se mi zdi, da je dan

V mojem naročju si ležal, otrok, smejale so se ti oči. Še čutim, kako smo v teh očeh tesno njeti bili.

Še vidim dvoje drobnih ročic, še vidim sladko zibel. Utihnem kot nekda in se bojim, da kdo bi ti spanca ne vzel.

F. O. — Ana:

NAŠ OTROK

In spet in spet se zastrmim v tvoj radostni obraz. Povej, ima na zemlji še kdo toliko sreče kot jaz?

V mojem naročju si ležal, otrok, smejale so se ti oči. Še čutim, kako smo v teh očeh vsi trije eno bili.

Ivan R.:

POMLAD

Mladost je bila v deželi. Proti maju se je nagibalo leto. Življenje je ktilo. Brstelo je v srcu zemlje. Vetrč je poljubljal novo življenje. Pomlad — cvet in mladost.

Videl sem jo takrat prvič. Bila je otrok. Klila je kakor pomlad okoli nje. Zaživela je kakor maj.

Veselo so vriskali otroci. Podili so se po travnikih, trgali prve cvetove. Iz njih je vilo življenje.

Med njimi je bila. Za ped višja, s svetlimi lasmi — slika, položena med cvetje.

Začudil sem se. Njen zvonki smeh me je vsega prevzel.

Poklical sem jo k sebi. Pribrzela je. Imela je vlažne, plave oči!

Okrog nje in v nji je brstela pomlad... Šel sem. Razigrani otroški smeh me je spremljal. Mahali so mi z ročicami v slovo...

Mimilo je nekaj let. Velikonočni kresovi so na veliko soboto zvečer razsvetlili polje. Žarelo je za vasjo, po vseh hribih okrog je žarelo.

Vstajenje! Ljudstvo je praznovalo z živo vero.

Zvabilo me je. Okoli kresov petje in smeh. Mladina!

Ognjeni zublji so valovali proti nebu. Na okoliških hribih zvezdnate luči...

Stopil sem mednje. Veseli so bili, raz-

dvoje smejočih se modrih in nagajivih oči. »Oh, oprostite,« je zajecjal, »mislim sem, da je beefsteak, pa vidim, da je kuže, ki hoče v naročje.«

»Jaz ga pa nisem sprejela v naročje, ker nimam krila!« Navihano je pogledala svoje jahalne hlače. »Vi morate oprostiti — jaz bi ga morala ujeti! Zopet se je pokazalo, da bi ženske ne smele biti neženske!«

»Jaz pa ne bi rad, da bi bile drugačne,« je priliznjeno dvoril Bob ter velel natakarju: »Prinesite mi kaj manj divjega!«

»Kaj pa, ko bi pečenko?«

»Kakšna pa je? Sem z njo, da še enkrat poskusim srečo! Potem prinesite mladi gospodični prtič!«

»Prtič? Tega nimamo! Morda pa brišačo?«

»Čemu neki?« je ugovarjalo dekle. »Saj je vse v redu.« Ko je šejk izginil v ozadju, je veselo pristavila: »Mislim, da je pametneje, če ne spoznate še Oazinih brišči!«

»No, da!« je prikimal Bob. »Škodo seveda poravnam.«

Ona se je še vedno smehljala. »Neumnost! Jaz bi morala pravzaprav plačati tale beefsteak. Saj niste mogli drugače. Človek mora biti precej izurjen, da more jesti v taki gneči.«

Njegova pozornost je rastla. »Vi ste izurjeni?«

»Kajpada! Po svojih opravih prihajam večkrat semkaj.«

»Svojih... Kaj?«

»Ker naju je menda seznanil vaš beef-

igrani. Razgledal sem se. Pogled je obstal. Ob kresu je stala ona. Ognjeni svet jo je objel. Skoraj bi je ne poznal. Bila je napol odrasla. Nasmehnla se je. Saj ta smeh poznam. Vse je v njem: razcvetela mladost, zdravje in sreča...

Spomnil sem se takrat vseh bojov tam v svetu.

Naj te nikoli ne srečajo...

Odšel sem. Mladina je še pela, ona je še ostala.

Ognjeni zublji so postajala manjši. Luči po hribih so ugašale.

Pa me je zaneslo po letih spet tja. Pokramljal sem z znanci. Šel sem skozi vas. Stala je pred hišo. Obstal sem. Oči so ji sijale lepše kakor kdaj prej, na licih je sijalo — zopet: mladost, sreča. Nikoli prej je nisem videl take.

Iz sobe se je čulo smehljanje otročiča in moža. Postala je žena, mati. Priporovedovala je zvonko.

Zazrl sem se v cvetočo česno pred vrtom.

Kot mati si zaživela. Sveta ljubezen ti je nanovo izoblikovala dušo. In ta duša je sijala v očeh, ta duša se je smejala na licih. Duša, ki je bila polna ljubezni...

Šel sem. Česnja ob vrtu je dehtela.

Pomlad in življenje...

Moja mamica

Dobra ko kruhek je mamica moja, ljubi srčno me vse dni; kadar sem žalostna, me potolaži, kadar sem bolna, vso noč pri meni bedi

Lepa ko jutranja zlata je zarja, sonce so njene oči, pesmi miline so njene besede, solze v očeh biseri.

Pridna je kakor čebela, za otroke prav rada trpi; tiha in mirna je v svojem trpljenju, sladko se breme ji zdi.

»Krščanska mati nosi božje življenje v sebi. In ko otrokovo življenje izpolnjuje, polaga Boga iz svojega mišljenja in življenja v otrokovo dušo. Mati je tista bogonositeljica, ki prva prinese v otrokovo pojmovanje Boga, ki prva vzbudi božjo ljubezen v otrokovem srcu, da otrok ljubezen, s katero svojo mamico ljubi, usmerja na Boga, ki mu je to dobro, ljubečo mamico dal.«

(Škof dr. Gregorij Rožman)

Sreča prava, neizmerna vsakemu otroku — m a t i ! Kdo ljubezen njeno mogel bi z denarjem poplačati!

Bob je ubogal in kmalu stopil s tlakovane ceste na škripajoč pesek. Skoraj je obstal pred bomo rumeno barako. Na oknih so bili obešeni napisi — »The Eldorado Times«. Skrbno izvršuje tiskarska naročila. Znotraj je bila tema. Ko je prišlec hotel vstopiti skozi ozka, skoraj razpadla vrata, je na plakatu zagledal načrtke bese, ki jih je komaj razvozlat: »V eni uri se vrnem — Bog ve, zakaj — Will Holley.«

Bob se je tiho nasmejal in se vrnil v hotel.

»Kako bo z večerjo?« je poizvedoval.

»O tem se sam pravkar povprašujem,« je godrnjal stavec. »Mi ne postrežemo z obedi. Tako imamo manjšo izgubo.«

»Pa mora vendarle kje biti kaka restavracija.«

»Kakopa! Mi smo na višku!« Okrenil je glavo. »Tu zadaj — kavarna »Oaza!«

Za umazanimi šipami je Bob našel kavarno z njenimi dvomljivimi upi. Dolga, visoka barska miza in motno ogledalo sta prepričevalno dokazovala, da je tukaj nekoč res bila oaza. Mladi mož je zlezal na strahotno visok stol. Na njegovi desni, mnogo preblizu, je sedel v širokih jahalnih hlačah in športni jopici mož suhega, trdega in že ves teden neobritega obraza. Na levi, tudi zelo blizu, kar pa mu je bilo manj neprijetno, je v jahalnih hlačah in bluzi kraljevalo čedno mlado dekle.

Mladenič, lilišpan kakor kak šejk v filmu, je povprašal novega gosta, česa želi. In Bob si je z umazanega jedilnika izbral

Oazino »specialno jed«: beefsteak s čebulo, na francoski način, s kruhom, surovim maslom in kavu. Osemdeset centov.

Dostojanstveno se je oddaljil šejk.

Bob je medtem v okajenem ogledalu motril obraz svoje sosede. Ni bila napačna, še celo v tem meglenem steklu ne. Kakor pšenica svetli lasje so silili izpod širokih klubukovih okrajcev; in pa čudovita polt, ki ni bila narejena v kakem lepotičnem salonu. Bob je stisnil k sebi svoj levi komolec, da bi se ona laže gibala.

Njegova večerja je prišla — velika, plitka skleda, polna jedi, a brez ploščke! Morda hočejo jesti v Oazi s ploščke samo taki ljudje, ki se hočejo s tem pačiti in spakovati. Bob je zgrabil pribor, ki mu ga je bil oni porinil predenj, predrl goščavje čebule na vrhu ter pogumno pogledal beefsteaku v oči. Toda izkazalo se je, da nima pred seboj nežnega in voljnega nasprotnika. Žilava pečenka mu je divje kljubovala. Po brezuspešnem boju je poklical Bob šejka. »Ali nimate morda jeklenega noža?«

»Imamo le tri, pa vse rabijo.«

Bob Eden je iznova naskočil. Pritisnil je komolce k sebi, napel mišice, stisnil zobe in namršil obraz. Grdo je zahreščalo, ko je škrtnilo rezilo po skledi. In ves prestrašen je opazil, kako se je dvignil beefsteak iz svoje omake ter odletel iz posode. Zakotljal se je po nesnažni mizi, padel dekletu na kolena in odtod na tla.

Bob je pogledal ves v zadregi ter zazrl

steak, vam pač lahko povem, da sem pri filmu.«

Seveda, je pomislil Bob, v puščavi dandanes kar mrgoli filmskih igralcev. »Ali sem vas morda že kdaj videl na platnu?« je omenil.

Odkimala je z ljubko glavico. »Ne, to se tudi nikdar ne bo zgodilo. Nisem igralka. Moje delo je kar moči mnogovrstno. Potujem okrog in iščem novih krajev, ki potem cenjeno občinstvo misli, da so Alžir, Arabija ali Južno morje.«

Prikazala se je pečenka, iz usmiljenja zrezana za kulisami z nekakšnim orodjem na drobne koščke. »To je zelo zanimivo,« je Bob sukal razgovor dalje.

»Saj tudi je. Posebno, če kdo to deželo tako ljubi, kakor jaz.«

»Ste pač tukaj rojeni?«

»Kaj šel Pred nekaj leti sva prišla z očetom semkaj k dr. Whitcoubi. Ko... ko mi je oče umrl, sem si morala poiskati delo in... Pa vam pripovedujem svojo zgodovino!«

»Nič ne de! Ženske in otroci mi zelo zaupajo. Imam tako očetovski obraz, kaj neda? Sploh pa je tale kava čisto zanič!«

»Vem iz lastne izkušnje. Kaj boste za povečerek? Imajo dve vrsti kolačev, jabolčnega in onega, ki ga je zmanjkalo. Izbi-rajtel!«

»Vsekakor vzamem onega, ki ga je zmanjkalo.« Bob je poklical natakarja, da bi plačal. »Dovolite, prosim, da plačam za vas...« (Dalje prihodnjič)

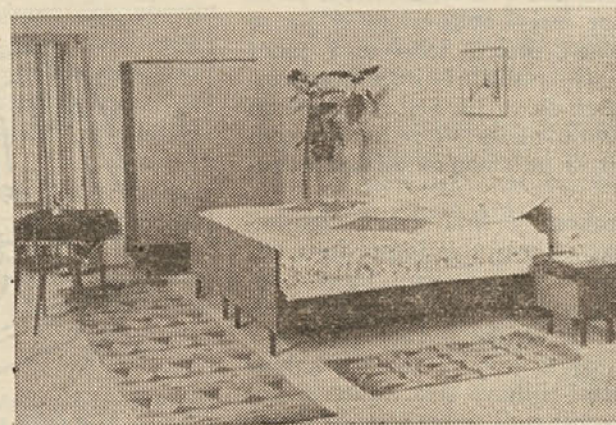
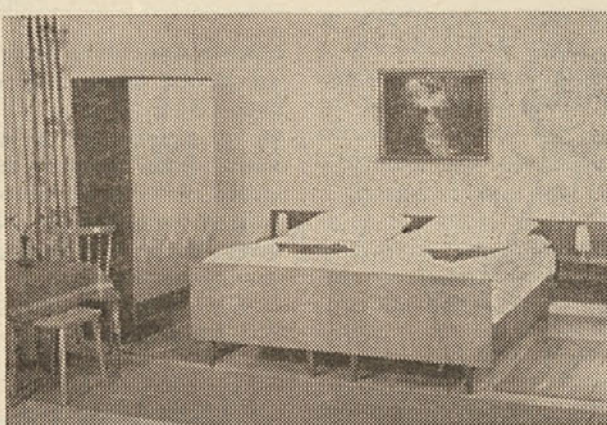
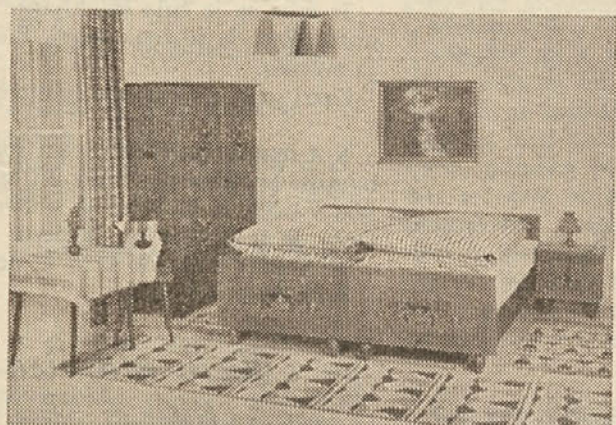
ALLES FÜR DEN GASTBETRIEB

aus Kärntens größtem Ausstattungshaus!

Alles in einem Haus,
das spart Zeit
und viele Wege

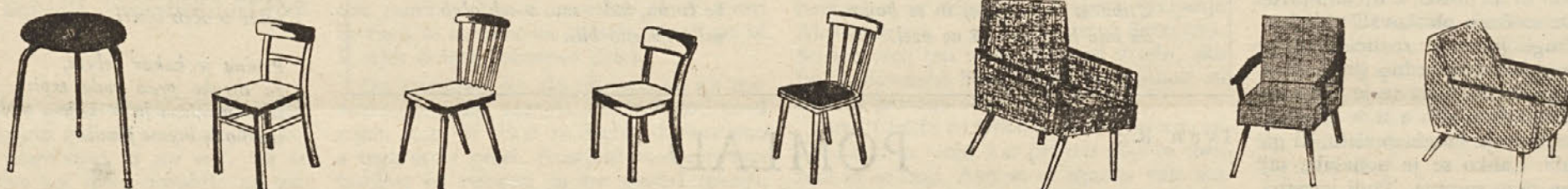
- Große Auswahl -
- kleine Preise

Dietsmar
WARMUTH U.CO.

Fremdenzimmer in den verschiedensten Ausführungen!

Doppelbettzimmer mit zweiteiligem Schrank bereits ab netto 2358.-

Sessel für alle Erfordernisse, vom Küchenstockerl über den Gasthaus-sessel zum Fauteuil in großer Auswahl von unserem stets reichhaltigen Lager sofort lieferbar.

Gartenmöbel in Großauswahl, von Sonnenschirmen, Tischen, Sesseln, Holz- und Metall-Liegestühlen bis zu unserem Saisonschlager:

I a Hollywoodschaukeln nur 1200.-

SCHLÜPFERBEZUG, 130×190 cm, aus Chiffon, bestickt, gebleicht und vorgekocht	statt 198.—	nur 165.—
detto POLSTERBEZUG, 60×80 cm	statt 64.—	nur 56.—
SCHLÜPFER- oder TUCHENTBEZUG, aus Ia Weiß- oder Bunt damast, 130×190 cm	statt 162.—	nur 145.—
detto POLSTERBEZUG, 60×80 cm	statt 45.—	nur 38.—
TUCHENT aus Ia Herrburger- & Rhomberg-Bunt damast, bügelfrei, 130×190 cm	statt 192.—	nur 168.—
detto POLSTERBEZUG, 60×80 cm	statt 49.—	nur 42.—
1 TUCHENTBEZUG, 130×190 cm, und 2 POLSTERBEZÜGE, 60×80 cm, aus Ia Streif damast	statt 244.—	nur 195.—

Überzeugen Sie sich von unseren preiswerten und reichhaltigen Angeboten an: Teppichen, Vorhängen, Bodenbelägen, Matratzen, Bettwäsche, Decken, Tischwäsche, Glas, Porzellan, Haushaltsgeräten, Elektrogeräten, Beleuchtungskörpern.

Bodenbeläge werden fachmännisch verlegt!

Auf sämtliche Waren Qualitätsgarantie - Lieferung frei Haus - Zahlungserleichterung - Zahlungsziel bis nach der Saison - Für Gastbetriebe auf alle Angebote Mengenrabatte!

WARMUTH bietet mehr!